

รายงานการประชุมวุฒิสภา ชุดที่ ๕
ครั้งที่ ๔/๒๕๖๑ (สมัยสามัญ)
วันศุกร์ที่ ๕ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๑
ณ ห้องประชุมรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๓๑ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๒๐๕ คน

(เนื่องจากนายเอกฤกษ์ มงคลนาวิน ประธานวุฒิสภา ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้
นายปลั่ง มีจุล รองประธานวุฒิสภา คนที่ ๑ จึงปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : วันนี้ท่านประธานท่านไม่อยู่ ผมซึ่งเป็น
รองประธานคนที่ ๑ ก็ขอทำหน้าที่ประธานแทน บัดนี้ท่านสมาชิกมาครบองค์ประชุมแล้ว
ผมขออนุญาตเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม คณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาศึกษาปัญหาสวัสดิการผู้สูงอายุ และการพัฒนาสังคม ขอขยายเวลาพิจารณาศึกษา เรื่อง
ดังกล่าวออกไปอีก ๑ ปี นับตั้งแต่วันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๑ ความขัดแย้งกับการประชุมของ -
วุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๑) ข้อ ๘๗ ด้วยกระผมได้รับหนังสือจากประธานคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาศึกษาปัญหาสวัสดิการผู้สูงอายุ และการพัฒนาสังคม ขอขยายเวลาศึกษาดังกล่าว
ออกไปอีก ๑ ปี นับตั้งแต่วันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๑ เรื่องนี้วุฒิสภาเราได้มีมติให้
คณะกรรมการวิสามัญดังกล่าวนี้เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๑ โดยมีกำหนดระยะเวลา
๒ ปี ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะอนุมัติให้คณะกรรมการดังกล่าวนี้ขยายเวลาศึกษาต่อไปอีก
๑ ปีได้หรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นควรขยายออกไป โปรดยกมือขึ้น

LIRT

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอบคุณครับ ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยมีไหม

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ ก็เป็นอันว่าขอยาวเวลา

ไป ๑ ปี

ระเบียบวาระที่ ๒ รั้งรองรายงานการประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๓ กระทู้ถาม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว มีรายงานของ

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหาสวัสดิการผู้สูงอายุและการพัฒนาสังคมวุฒิสภา ฉบับที่ ๙ ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

(สำเนา)

ที่ ๑๕๖๒/๒๕๖๑

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน กท. ๑๐๓๐๐

๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๑

เรื่อง รายงานการศึกษาปัญหาสวัสดิการผู้สูงอายุและการพัฒนาสังคม ของคณะกรรมการ
วิสามัญ

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหาสวัสดิการผู้สูงอายุ
และการพัฒนาสังคม (ฉบับที่ ๔) ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้พิจารณาอนุมัติเรื่อง ให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ศึกษาปัญหาสวัสดิการผู้สูงอายุและการพัฒนาสังคม ซึ่งนายประสพ รัตนากร เป็นผู้เสนอ แล้ว
ลงมติแต่งตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณาปัญหาสวัสดิการผู้สูงอายุและ
การพัฒนาสังคม ซึ่งกรรมการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายชุมสาย หัสติน	๒. นายคิลก มหาคำรงค์กุล
๓. หม่อมหลวงศรีพิศุทธิ์ เทวกุล	๔. พลอากาศเอก ทวนทอง ยอดอาวาท
๕. นายทวี หนูหนักดี	๖. พลเรือเอก นิพนธ์ ศิริขร
๗. นายประสพ รัตนากร	๘. พลอากาศ ประจักษ์ สุทธิชัย
๘. คุณหญิงพวงรัตน์ วิเวกานนท์	๑๐. พลเอก พิจิตร กุลละวณิชย์
๑๑. นายวิฑูร โยสถานนท์	๑๒. นายวิระ รมยะรูป

LIRT

๑๓. พันเอก สมชาย หิรัญกิจ	๑๔. นายสุชาติ หอวัฒนกุล
๑๕. นายสุธี สิงห์ไสน์	๑๖. คุณหญิงสุวิธนา เพชรทองคำ
๑๗. นายสุวิทย์ นววงศ์	๑๘. ว่าที่ร้อยตรี เสมอใจ พุ่มพวง
๑๘. นายอนันต์ อนันตกุล	

บัดนี้ คณะกรรมาธิการ ซึ่งนายประสพ รัตนากร เป็นประธาน และหม่อมหลวงตรีศุภยุทธ เทวกุล เป็นเลขานุการ ได้ศึกษาปัญหาสวัสดิการผู้สูงอายุและการพัฒนาสังคมเสร็จเรียบร้อยแล้ว และได้จัดทำข้อเสนอแนะต่อรัฐบาลเพื่อพิจารณา อนึ่ง รายงานของคณะกรรมาธิการฉบับนี้เป็นการพิจารณาศึกษาเพิ่มเติม ต่อจากรายงานของคณะกรรมาธิการ ชุดก่อนที่ได้เสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาไปแล้ว และยังมีงานเกี่ยวกับการศึกษาปัญหาสวัสดิการผู้สูงอายุ การพัฒนาสังคมและปัญหาประชากรที่จะต้องดำเนินการอยู่อีก ซึ่งจะได้นำเสนอในการแถลงต่อที่ประชุมวุฒิสภาต่อไป

จึงกราบเรียนมาเพื่อได้โปรดนำเสนอสู่ที่ประชุมวุฒิสภา เพื่อพิจารณารายงานของคณะกรรมาธิการต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

ประสพ รัตนากร

(นายประสพ รัตนากร)

ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหาสวัสดิการผู้สูงอายุ และการพัฒนาสังคม
วุฒิสภา (ฉบับที่ ๔) ต่อจากฉบับที่ ๓ ซึ่งเสนอเมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๒๔

ตามที่ประชุมวุฒิสภา ชุดที่ ๔ ครั้งที่ ๖/๒๕๒๔ (สมัยสามัญ) วันศุกร์ที่ ๑๔
กันยายน ๒๕๒๔ ได้ลงมติตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อกศึกษา เรื่องปัญหาสวัสดิการ
ผู้สูงอายุและการพัฒนาสังคม โดยกำหนดให้ดำเนินการให้เสร็จภายในสองปี ตามรัฐธรรมนูญ
แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๒๑ มาตรา ๑๗๕ นั้น คณะกรรมการได้ดำเนินการ
แล้วโดยได้พิจารณาศึกษาต่อจากคณะกรรมการชุดก่อน ต่อมาได้เสนอรายงาน
ฉบับที่ ๑ ฉบับที่ ๒ และฉบับที่ ๓ ซึ่งเป็นการศึกษาปัญหาในด้านสวัสดิการผู้สูงอายุต่อ
วุฒิสภาไปแล้ว ซึ่งที่ประชุมวุฒิสภาได้มีมติให้เสนอรายงานดังกล่าวต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อ
พิจารณาดำเนินการต่อไป รายงานของคณะกรรมการ ฉบับที่ ๔ ได้เน้นการศึกษา
ปัญหาด้านพัฒนาสังคม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการได้เลือกนายประสพ รัตนการ เป็นประธาน
คณะกรรมการ และเลือกหม่อมหลวงศรีศุภทร เทวกุล เป็นเลขานุการคณะกรรมการ

๒. ในการดำเนินการพิจารณาศึกษาปัญหานี้ คณะกรรมการ ฯ ได้ดำเนินการ
ตามขั้นตอนดังนี้

๒.๑ คณะกรรมการได้เชิญเจ้าหน้าที่ และบุคคลที่เกี่ยวข้องมาร่วมประชุม
ชี้แจงข้อเท็จจริงและแสดงความคิดเห็น คือ

(๑) นายสมควร รวีรัฐ

รองผู้อำนวยการสำนักสวัสดิการสังคม
กรุงเทพมหานคร

LIRT

- (๒) นางสาวรัชนี โตคาบ หัวหน้างานพัฒนาและจัดระเบียบชุมชน
กองสังคมสงเคราะห์ สำนักสวัสดิการ
สังคม กรุงเทพมหานคร
- (๓) นางคาราพันธุ์ ศรีสารรัตน์ หัวหน้างานสงเคราะห์ครอบครัว
สำนักสวัสดิการสังคม กรุงเทพมหานคร
- (๔) นายสงว ทัฬหภูมิ ผู้อำนวยการกองสวัสดิการสงเคราะห์
กรมประชาสงเคราะห์ กระทรวง
มหาดไทย
- (๕) นายประมุข จันทวิมล รองอธิบดีกรมอนามัย กรมอนามัย
กระทรวงสาธารณสุข
- (๖) นางสุภาพ สอนปาน นักวิทยาศาสตร์ ๑ กองโภชนาการ
กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข
- (๗) นายสมนึก ชาญคุ้มกิจ ทันตแพทย์ กองทันตสาธารณสุข
กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข
- (๘) นางชมเพ็ญ จันทรเรืองเพ็ญ รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและ
พัฒนา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- (๙) นางพิมพ์จันทร์ เกลอสมานิกุล นักวิจัย ๘ สถาบันทรัพยากรมนุษย์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- (๑๐) นายนิพนธ์ เทพวัลย์ ผู้อำนวยการกองประชากร เอสแคป
- (๑๑) Mr.ABDUS SMAD Chief General Demography
Population Division ESCAP

LIRT

(๑๒) นายบุญยง เกี่ยวการค้า ผู้ช่วยผู้อำนวยการศูนย์ฝึกอบรมและ
พัฒนาการสาธารณสุขอาเซียน
มหาวิทยาลัยมหิดล

๕
ดังนี้

๒.๒ คณะกรรมการได้เดินทางไปศึกษาข้อมูลและร่วมกิจกรรมกับผู้สูงอายุ

๒.๒.๑ เดินทางไปศึกษาคูงานผู้สูงอายุและการพัฒนาสังคมของชุมชน
ผู้สูงอายุ ณ โรงพยาบาลประสาท จังหวัดเชียงใหม่ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๕

๒.๒.๒ เดินทางไปศึกษาคูงานผู้สูงอายุ และการพัฒนาสังคมของ
ชุมชนผู้สูงอายุ ณ จังหวัดภูเก็ต ในวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๕

๒.๒.๓ เดินทางไปศึกษามลภาวะด้านงานสงเคราะห์ผู้สูงอายุ และ
การพัฒนาสังคม และเข้าชมกิจการที่สถานสงเคราะห์คนชรา มูลนิธิวัยวัฒนาวิภาส จังหวัด
สมุทรปราการ วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๕

๒.๒.๔ เดินทางไปศึกษาคูงานร่วมกับผู้บริหารระดับสูงของ
กระทรวงสาธารณสุข ณ จังหวัดพิษณุโลก ระหว่างวันที่ ๒ - ๓ กรกฎาคม ๒๕๖๐

๒.๒.๕ เดินทางไปศึกษาคูงานด้านสาธารณสุขสิ่งแวดล้อม และการ
พัฒนาสังคม ณ จังหวัดฉะเชิงเทรา วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๐

๒.๒.๖ เดินทางไปศึกษาข้อมูลด้านสาธารณสุขสิ่งแวดล้อม และการ
พัฒนาสังคม ณ จังหวัดสุพรรณบุรี วันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๖๑

อนึ่ง ประธานคณะกรรมการได้ไปบรรยายเกี่ยวกับเรื่องสวัสดิภาพ และ
สุขภาพของผู้สูงอายุในอีกหลายจังหวัด คือ จังหวัดตาก จังหวัดสุโขทัย จังหวัดลพบุรี และ
จังหวัดชลบุรี เป็นต้น

LIRT

๒.๓ คณะกรรมาธิการ ได้เข้าร่วมประชุมในการประชุมสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๘๗ ว่าด้วยเรื่องสวัสดิภาพของผู้สูงอายุ ณ โรงแรม เออนัท เซ็นทรัลพลาซ่า กรุงเทพมหานคร วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๓๐

๒.๔ คณะกรรมาธิการ ได้จัดประชุมสัมมนา เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการพัฒนาสังคมรวมทั้งด้านสาธารณสุข สิ่งแวดล้อม ตลอดจนการพัฒนาประชากร โดยจัดประชุม ณ สำนักงานเลขาธิการรัฐสภา เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๓๑ ได้เชิญเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ผู้แทนจากกรมการแพทย์ กรมอนามัย กรมประชาสัมพันธ์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร สำนักงานการประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร สภาสตรีแห่งชาติ สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย สมาคมคลังปัญญาอาวูโส และสภาครูผู้ปกครองแห่งประเทศไทย เข้าร่วมประชุม

๓. สรุปผลการศึกษาพิจารณาด้านภาวะพัฒนาสังคมของคณะกรรมาธิการ

๓.๑ สภาพปัญหาและวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา

การพัฒนาสังคม เป็นความจำเป็นยิ่งในการพัฒนาประเทศ การพัฒนาสังคมจะต้องให้ประสานสอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจที่รัฐบาลกำลังให้ความสำคัญ เป็นอันดับสูงสุดอยู่ในขณะนี้

การพัฒนาสังคมควรให้ความสำคัญแก่การพัฒนาคนในระดับพื้นฐาน ให้มากขึ้น ทั้งนี้ เพื่อให้คนสามารถพัฒนาความรู้ความสามารถ พัฒนาคุณภาพชีวิตและมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศอย่างมีประสิทธิภาพพร้อมทั้งสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ และสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป สำหรับปัญหาที่สำคัญในการพัฒนาคน สังคม และวัฒนธรรมในปัจจุบัน พอกล่าวได้ดังนี้

๓.๑.๑ ปัญหาประชากรที่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑.๗ ซึ่งถึงแม้ว่าการวางแผนครอบครัวได้ผล แต่ยังมีแนวโน้มสูง ทำให้มีผลกระทบต่อการพัฒนาสังคม และ เศรษฐกิจ

ของประเทศไทยในหลายด้าน เช่น ทำให้ประชากรในวัยทำงานเพิ่มขึ้นจาก ๓๑.๘ ล้านคน ในปี ๒๕๒๕ เป็น ๓๕.๒ ล้านคน ในปี ๒๕๓๐ ซึ่งมีผลกระทบทำให้เกิดปัญหาการว่างงาน และในขณะที่เดียวกันประชากรผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น ทำให้เป็นภาระแก่รัฐบาลที่จะต้องดูแล และจัดสวัสดิการด้านต่าง ๆ ให้ผู้สูงอายุในวัยเรียนภาคบังคับที่จะเพิ่มขึ้น คาดว่าจะมีจำนวนประมาณ ๗.๕ ล้านคน ในปี ๒๕๓๓ ซึ่งรัฐจะต้องเตรียมรับมือกับปัญหา เรื่องการจัดการศึกษาภาคบังคับเช่นเดียวกัน

๓.๑.๒ เด็กในวัยก่อนวัยเรียน คือ ก่อนการศึกษาภาคบังคับเป็นจำนวนมาก ยังมีชีวิตความเป็นอยู่ไม่เหมาะสม ไม่ปลอดภัย ขาดการเลี้ยงดู และดูแลอย่างถูกต้อง ขาดความพร้อมที่จะเข้าเรียนในระดับประถมศึกษา ทำให้วัยทองของเด็ก (อายุ ๑ - ๕ ขวบ) ถูกทอดทิ้ง เป็นการทำลายทรัพยากรบุคคลของชาติอย่างน่าเสียดาย ในปีหนึ่ง ๆ มีเด็กเป็นจำนวนมากเสียชีวิตเนื่องจากโรคขาดอาหาร อัตราการตายของเด็กทารกหลังคลอดในชนบทอยู่ในระดับสูง เพราะบิดา มารดายากจน ขาดความรู้ความเข้าใจในการอบรมเลี้ยงดูเด็ก อีกทั้งบริการของรัฐและเอกชนที่จัดให้ยังมีไม่เพียงพอ ขาดมาตรฐานและการประสานงานกันระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

๓.๑.๓ ปัญหาเยาวชนที่เกิดจากการว่างงาน เยาวชนที่สำเร็จการศึกษาภาคบังคับส่วนใหญ่ไม่ได้ศึกษาต่อทำให้มีความรู้ต่ำ ขาดทักษะในบางท้องถิ่น มีปัญหาในการประกอบอาชีพ มีรายได้ต่ำ เยาวชนในเมืองจำนวนมากว่างงาน มีความประพฤติไม่เหมาะสม และก่อให้เกิดเป็นปัญหาในทางสังคม เช่น การติดยาเสพติด และก่ออาชญากรรมเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้ เพราะขาดการอบรมเลี้ยงดูที่ถูกต้องในวัยทองและขาดการชี้แนะที่ถูกต้อง มีค่านิยมที่ไม่ดี

๓.๑.๔ เยาวชนที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญา ไม่มีงานทำ แต่กลับขาดบุคลากรในบางสาขา เช่น การท่องเที่ยว อุตสาหกรรมเคมี ฯลฯ เพราะระบบการศึกษาไม่เหมาะสม สอนสาขาวิชาที่ไม่ตรงกับความต้องการของตลาด

๓.๑.๕ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน โดยทั่วไป
ยังไม่น่าพอใจ เพราะแม้ว่าอัตราการเกิดของคดีอุกฉกรรจ์ จะมีแนวโน้มลดลง แต่คดีประทุษร้าย
ต่อทรัพย์สินกลับสูงขึ้น เนื่องจากสภาพปัญหาทางสังคมและเศรษฐกิจ นอกจากนี้ คดีด้าน
ยาเสพติดยังคงอยู่ในระดับสูง ผลการจับกุมผู้กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดระหว่างปี ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔
มีอัตราสูงถึงร้อยละ ๑๕ ต่อปี และในจำนวนผู้คดียาเสพติดมากที่สุด คือ เยาวชนอายุ ๒๑ -
๒๕ ปี นอกจากนี้อัตราการประสูติอันตรายในค้ำน่าง ๆ มีแนวโน้มสูงขึ้น โดยเฉพาะ
อย่างยิ่ง ภัยอันตรายจากการจรรยา สติติการประสูติภายในปี ๒๕๖๓ เพิ่มสูงกว่าปี ๒๕๖๒ ถึง
ร้อยละ ๔๑.๕

๓.๑.๖ ปัญหาการอพยพทั้งถิ่นฐาน ของคนหนุ่มสาววัยทำงาน ทำให้
ชุมชนในชนบทขาดการพัฒนา เนื่องจากขาดบุคลากรในวัยฉกรรจ์ ซึ่งจะเป็นแรงงานในสังคม
คงเหลือเฉพาะผู้สูงอายุและเด็ก เป็นสาเหตุให้ท้องถิ่นในชนบทไม่พัฒนาเท่าที่ควร และก่อ
ปัญหาในเขตเมืองหลวงและเมืองใหญ่ ทำให้เกิดปัญหาแหล่งเสื่อมโทรม ปัญหาอาชญากรรม
ปัญหาการว่างงาน ฯลฯ

๓.๑.๗ ปัญหาด้านสังคมอื่น ๆ อีก เช่น ปัญหาการถูกเอารัดเอา
เปรียบและถูกจำกัดโอกาสทางการศึกษาและอาชีพ ถึงแม้ว่าเป็นปัญหาไม่ฉกรรจ์นักแต่มีส่วน
ทำให้เกิดปัญหาในการพัฒนาสังคม และปัญหาที่กำลังตามมา คือ เรื่องสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

๓.๒ แนวทางการแก้ไขปัญหาในการพัฒนาสังคม

การพัฒนาสังคม เป็นความจำเป็นอันสำคัญมากในการพัฒนาประเทศการ
พัฒนาสังคมควรยึดตัวคนเป็นเป้าหมายหลักและพัฒนาในด้านต่าง ๆ ดังนี้

๓.๒.๑ การพัฒนาคุณภาพชีวิต เริ่มตั้งแต่วัยเด็กจนถึงวัยสูงอายุ

๓.๒.๒ การพัฒนาจิตใจ ค้ำนคนธรรม จริยธรรม

๓.๒.๓ การอนุรักษ์วัฒนธรรม และธรรมธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม

LIRT

๓.๒.๔ การอนุรักษ์มรดกไทย และเอกลักษณ์ไทย

๓.๒.๕ การรักษากฎ ระเบียบ และวินัยของสังคม โดยเน้นการรักษา
ประเพณีส่วนรวม

๓.๒.๖ การพัฒนาความมั่นคง ค่านิยม และอุดมการณ์ของชาติ

๓.๒.๗ การพัฒนาการศึกษาและการนับถือศาสนา

๓.๒.๘ การพัฒนาบ้าน วัด และโรงเรียน

๔. สรุปรายข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ

การพัฒนาสังคม เป็นสิ่งสำคัญมากสำหรับประเทศไทย ในปัจจุบันนี้ โดยมี
เหตุผลว่า ประเทศไทยมีช่องว่างทางเศรษฐกิจมาก เราเน้นการพัฒนาทางด้านวัตถุมากกว่า
จนลืมมองปัญหาด้านสังคม ทำให้ปัญหาต่าง ๆ เกิดความขึ้นมาอย่างมากมาย เช่น ปัญหาการ
ไม่เข้าใจกันระหว่างวัย ปัญหาวัยรุ่น ฯลฯ เกิดจากความเจริญทางด้านวัตถุที่สังคมและจิตใจ ความ
ไม่ทัน พ่อแม่เห็นความสำคัญของการทำมาหากินทาง เศรษฐกิจจนละเลยวัยทองของลูก ทำให้
ก่อเกิดปัญหาวัยรุ่นตามมา การแก้ปัญหาจึงควรแก้ไขให้ตรงจุด เริ่มทำสิ่งที่สำคัญก่อน คือ การ
พัฒนาคน การพัฒนาคนควรเริ่มที่เด็กเล็กก่อนเป็นอันดับแรก เพราะเป็นวัยทองของเด็ก ซึ่ง
ทั้งภาครัฐบาลและภาคเอกชนยังละเลย ทำได้ไม่ทั่วถึง จึงควรทำต่อ เอาใจใส่เด็กในวัยเรียน
ให้มากขึ้น ส่งเสริมและพัฒนาสถาบันครอบครัว พ่อ แม่ ลูก ปู่ ย่า ตา ยาย ถ้าทุกคนครอบครัว
มีความสุข มีสภาพสังคมและเศรษฐกิจดี ประเทศชาติย่อมเจริญและพัฒนาพร้อมทั้ง เศรษฐกิจและ
สังคม

ในการพัฒนาสังคมนั้น ให้ยึดหลักการพัฒนาคน เพื่อให้คนสามารถพัฒนาความรู้
ความสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตและพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ได้อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้ง
สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ และสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วได้

หลักในการพัฒนาสังคม ซึ่งคณะกรรมการได้เสนอข้อคิดเห็นที่สำคัญ รัฐบาลจะ
ต้องเห็นความสำคัญของการพัฒนาสังคมให้เท่าเทียมกับการพัฒนาเศรษฐกิจที่ก้าวไกลในปัจจุบัน

เช่น มีการจัดตั้งคณะรัฐมนตรีฝ่ายสังคม เพื่อให้มีการประชุมปรึกษาหารือ ประสานงาน ประสานแผนให้สอดคล้องกัน โดยเน้นในการพัฒนาคุณภาพคนและครอบครัว การเสริมสร้าง ความสงบสุขในครอบครัว และสังคม การปรับปรุงกลไกในการพัฒนาครอบครัวและสังคม โดย มีเป้าหมายหลักที่สำคัญ ดังนี้

๔.๑ ควรมีแผนแม่บทในการพัฒนาคนตั้งแต่เด็ก วัยรุ่น จนถึงผู้สูงอายุและมีการกำกับติดตามผล คู่มือโดยตลอด เพื่อแก้ไขให้ทันกับเหตุการณ์

๔.๒ การลดอัตราการเพิ่มประชากรให้เหลือร้อยละ ๑.๑ ในปี ๒๕๓๔ และให้มีการกระจายประชากรทั้งใน เขตชนบทและ เมืองให้สอดคล้องกับทรัพยากร

๔.๓ พัฒนาและจัดการศึกษา และการฝึกอบรมโดยเน้นการศึกษา นอกระบบ ให้แก่เยาวชน ที่จบการศึกษาประถมศึกษาภาคบังคับให้มีคุณธรรม และมีความรู้ทักษะ ในการ ประกอบอาชีพได้ตามควรแก่ศักยภาพ อย่างทั่วถึงกับทั้งในชนบทและในเมือง

๔.๔ รัฐบาลควรกำหนดนโยบาย การอาชีวศึกษา และอุดมศึกษา ให้สอดคล้องกับความต้องการ ของประเทศ เช่น สนับสนุนการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น - ตอนปลาย อุดสาหกรรมเคมี และอุตสาหกรรมอื่น ๆ ที่มีการใช้เทคโนโลยีระดับสูง เป็นต้น

๔.๕ ส่งเสริมสุขภาพ ทั้งสุขภาพกายและสุขภาพจิต ของเด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และประชาชนทั่วไป โดยทั่วหน้ากัน ความเกื้อกูลความจำเป็นพื้นฐาน

๔.๖ พัฒนาจิตใจ และวัฒนธรรมของประชาชนให้สูงขึ้นผ่านสื่อมวลชน วิทยุ โทรทัศน์ โดยความร่วมมือทั้งภาครัฐบาลและภาคเอกชน ให้มีการรณรงค์ส่งเสริมศิลปะตนศรี การอยู่ค่ายพักแรม แก่เด็กและเยาวชน

๔.๗ สร้างเสริมคุณธรรมทางสังคม และความสงบเรียบร้อยในสังคม โดยการร่วมมือระหว่างรัฐบาลและเอกชน ส่งเสริมให้มีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ปัญหาของคนใน ครอบครัวและสังคมให้มากขึ้น

LIRT

๔.๘ ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุมีขีดความสามารถที่จะช่วยเหลือตนเอง และสังคมมากขึ้น เพื่อลดภาระของรัฐบาล และบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม

๕. คณะกรรมาธิการจึงใคร่ขอ เสนอรายงานเกี่ยวกับผลการพิจารณาศึกษาปัญหา สวัสดิการผู้สูงอายุและการพัฒนาสังคม โดยเฉพาะในด้านการพัฒนาสังคม เพื่อให้วุฒิสภา ได้โปรดพิจารณา หากเห็นชอบด้วยกับข้อสรุปและข้อเสนอแนะของคณะกรรมาธิการก็ได้โปรด-
แจ้งไปยังคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาต่อไป

ประสพ รัตนากร

(นายประสพ รัตนากร)

ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ

ขอเชิญคุณ กรรมาธิการ เข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมาธิการ เข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ที่หมอบพริ้มเชิญเลย แต่อย่าให้ยาวนัก

นะ

นายประสพ รัตนากร (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ

เพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติ ผมจะขอเรียนรายงานสั้น ๆ ว่า คณะกรรมาธิการวิสามัญศึกษา

ปัญหาสวัสดิการผู้สูงอายุและการพัฒนาสังคมนี้ ได้ดำเนินการติดต่อกันมาโดยมีการประชุม

ทุก ๓ สัปดาห์โดยเฉลี่ย และเป็นผลตัวอย่างกว้างขวางจากรายงานที่เสนอไปแล้ว ๓ ฉบับ

ซึ่งจะเห็นได้ว่าได้มีการเกิดคลื่นกับผู้สูงอายุขึ้นทั่วประเทศ และเปิดชุมชนผู้สูงอายุเพื่อมาช่วยกัน

พัฒนาสังคมขึ้นเช่นเดียวกันประมาณ ๕๐ แห่งทั่วประเทศ นอกจากนี้คณะกรรมการผู้สูงอายุ

แห่งชาติก็ได้รับเรื่องไปดำเนินการตามรายงานนี้อย่างกว้างขวางเป็นอันมาก รวมทั้ง

ภาคเอกชน อย่างเช่นทางสมาคมคลังปัญญาผู้อาวุโส ก็ได้ดำเนินการไปตามข้อเสนอนะ ชง

คณะกรรมาธิการนี้เช่นเดียวกันและเป็นผลดี นอกจากนี้ที่กล่าวมานี้ก็ขอเรียนว่าเป็นที่น่ายินดีที่

จากผลของการศึกษาของคณะกรรมาธิการได้แยกไปรายงานในการประชุมรัฐสภาฯ เข็มและ

ได้รับเชิญให้รายงานในการประชุมของสหภาพรัฐสภาสากล หรือ โอ.พี.ยู. (O.P.U.) ซึ่ง

ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพเมื่อครั้งที่ ๓๕ เมื่อเดือนตุลาคมที่แล้วนี้ ในโอกาสสนับวุฒิสมาชิก

ครอส เปปเปอร์ ซึ่งเป็นผู้นำในเรื่องนี้ของสหรัฐอเมริกาและทั่วโลก ก็ได้ขอให้ทางฝ่าย

วุฒิสภาของเราได้ศึกษาต่อไปเพื่อจะได้นำเข้าที่ประชุมนานาชาติ ในการประชุมปี ๒๕๑๓

ที่ประเทศเม็กซิโก นอกจากนี้ทางคณะกรรมาธิการ ขอขอบคุณทางวุฒิสภา และรัฐสภาที่ได้ให้

เกียรติมาหมายให้จัดการประชุมนานาชาติ เรื่องการส่งเสริมผู้สูงอายุขึ้นที่กรุงเทพฯ เมื่อ

เดือนพฤศจิกายน ๒๕๑๐ และเป็นผลสำเร็จด้วยดีอย่างมาก คัดไปก็จะขอรายงานว่า

จากการที่ได้มีการศึกษาด้านผู้สูงอายุมาแล้วนั้น ก็มีช่วงจังหวะที่ค่อนข้างเหมาะสมของผู้สูงอายุ

ในการพัฒนาสังคมควบคู่กันไปด้วย ซึ่งกระผมจะขอกราบเรียนว่าคณะกรรมาธิการ ได้จัดประชุม

สัมมนาขึ้น ๒ ครั้ง แต่ก็ยังไม่ครบถ้วนทีเดียว ก็ขอรายงานขั้นต้นเป็นรายงานฉบับที่ ๔ ต่อ
เนื่องกันมาโดยสรุปดังต่อไปนี้ว่า

ปัญหาที่จะคงมีการศึกษานั้น ในปัญหาสังคมเป็นระดับที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งจริง
อยู่เรามีความก้าวหน้าหรือความเพียงพอในด้านเศรษฐกิจ แต่ก็ต้องคิดทบทวนดูว่า สังคมของ
เรานั้นกำลังอยู่ในภาวะวิกฤติประการใด รวมทั้งในด้านการพัฒนาประชากรและในด้าน
วัฒนธรรมของเราเองด้วย ซึ่งสิ่งเหล่านี้ก็จะมีผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศในส่วนรวมอย่าง
เช่นว่าจากการสัมมนาที่ผ่านมา มาซึ่งจัดโดยคณะกรรมการ เราจะเห็นว่าเด็กก่อนวัยเรียน
นั้นยังมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ไม่ค่อยปลอดภัยนัก ถ้าหากว่าขาดการเลี้ยงดูและดูแลอย่างถูกต้อง
โดยเฉพาะในด้านความอบอุ่นทางจิตใจหรือสุขภาพจิตเด็กด้วยแล้วก็จะก่อให้เกิดปัญหา ใน
วันข้างหน้าขึ้นอีกมาก อย่างเช่นปัญหายาเสพติด ปัญหาอาชญากรรมและปัญหาแม่แต่เรื่องบ่อน
การพนัน หรือในด้านเรื่องเกี่ยวกับการก่อวินาศกรรมก่อการร้ายอะไรต่าง ๆ ขึ้นอีกด้วย เยาวชน
เองที่สำเร็จการศึกษามาแล้วก็ปรากฏว่ายังมีปัญหาอยู่ ที่มีปัญหายุ่่นั้นก็โดยการว่างงานบ้าง
และจากการที่ไม่ได้รับการศึกษาตามความต้องการของประเทศ อย่างเช่นว่าในการ
ส่งเสริมการท่องเที่ยว ในด้านอุตสาหกรรม ในด้านวิศวกรรมเป็นความต้องการมาก แต่
การศึกษาก็ยังไม่เข้าเป้าอันนั้นโดยตรง นอกจากที่กล่าวมานี้ความปลอดภัยในชีวิต และ
ทรัพย์สินของประชาชนระดับก็มีผลจาก อย่างเช่นว่าตัวเลขง่าย ๆ การจับกุมผู้กระทำความผิด
เกี่ยวกับยาเสพติด ระหว่าง พ.ศ. ๒๕๒๖ ถึง ๒๕๒๘ มีอัตราสูงถึงร้อยละ ๑๕ ต่อปี และ
ผู้ที่ศึกษาเสพติดมากก็มีเป็นเยาวชนหลายระหว่าง ๒๑ ถึง ๒๕ ปี ซึ่งเราก็น่าจะกลัวกันแล้วอีก
ว่าเยาวชนคืออนาคตของชาติ เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้ก็จะก่อให้เกิดปัญหาในวันข้างหน้าต่อไป อีก
ส่วนหนึ่งคนหนุ่มสาวที่ทิ้งถิ่นฐานโดยเฉพาะจากชนบทก็มีปัญหาที่เกิดขึ้นในเมือง และโดย
เฉพาะในเมืองหลวง เช่นปัญหาแหล่งเสื่อมโทรม ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาการว่างงาน
ต่าง ๆ เหล่านี้เป็นต้น ทางคณะกรรมการก็เลยได้วางแผนศึกษาการแก้ไขปัญห ใน
การพัฒนาสังคมขึ้นเป็นหัวข้อย่อย ๆ ดังต่อไปนี้ว่า

ควรจะมีเป้าหมายในเรื่องการพัฒนา

คือการพัฒนาคุณภาพชีวิตตั้งแต่เด็กจนถึงวัยสูงอายุ และสิ่งซึ่งกล่าวขวัญกันแต่ก็ยังไม่รัดกุมพอ ก็คือการพัฒนาด้านจิตใจ ด้านคุณธรรม และจริยธรรม การอนุรักษ์วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี การรักษากฎ ระเบียบ และวินัยของสังคม การพัฒนาความมีเดียง การพัฒนาการศึกษา รวมไปถึงด้านศาสนา การพัฒนาในบ้าน ในวัดและในโรงเรียน โดยสรุปข้อสังเกตนี้ และข้อเสนอของคณะกรรมการมีดังนี้ว่า การพัฒนาสังคมเป็นสิ่งสำคัญมาก สำหรับประเทศไทยในปัจจุบัน ประเทศไทยมีช่องว่างเศรษฐกิจอยู่ เราเน้นการพัฒนาด้านวัตถุตลอดมา - แต่ว่าอาจจะมองข้ามไปในบางครั้งในเรื่องด้านสังคมทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ เกิดขึ้นตามมา อย่างมาก เช่นความไม่เข้าใจกันระหว่างวัย ปัญหาวัยรุ่น หรือว่าสิ่งที่มีคามารคาหุ่มเท ไปอย่างมากในการสร้างอาชีพสร้างตนเองจนเกิดการทะเลาะลูกเข้าในครอบครัว แล้วเด็ก เหล่านั้นก็มักก่อให้เกิดปัญหาในทางสังคมต่อมาอีกในวันข้างหน้า เมื่อเป็นเช่นนี้ก็มีการกล่าวกันในที่ประชุมว่า หลักในการพัฒนาสังคม คณะกรรมการขอเสนอข้อคิดเห็นว่าน่าจะมีความสำคัญ- ในเรื่องการพัฒนาสังคมให้เท่าเทียมกับการพัฒนาเศรษฐกิจ และถ้าให้มีความเห็นเพิ่มเติมว่า เมื่อมีคณะรัฐมนตรีฝ่ายเศรษฐกิจก็น่าจะมีคณะรัฐมนตรีฝ่ายสังคม เพื่อกำหนดปัญหาสังคม และเพื่อ ส่งเสริมสังคมให้มีความปลอดภัยของประเทศเกิดขึ้นด้วย รายละเอียดต่าง ๆ เหล่านี้มีอยู่โดย สมบูรณ์ในรายงานฉบับที่ ๔ นี้ ผมก็ขอเรียนว่าเรามีภารกิจที่จะต้องทำต่อไปเพื่อจะเสนอรายงาน ต่อสภานิติบัญญัติสภาที่ ๔ นี้ และเราจะต้องมีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติม เพื่อที่จะรายงานต่อรัฐสภาอาเซียน เพราะว่าเรื่องสวัสดิภาพผู้สูงอายุและพัฒนาสังคมนี้ เป็น ข้อเสนอของสภาไทยต่อรัฐสภาอาเซียน ซึ่งรัฐสภาอาเซียนก็มอบหมายให้รัฐสภาไทย ในการจัดประชุม เพื่อเสนอข้อปัญหาแก้ไขต่อไปในระบอบประชาธิปไตย นอกจากนี้ที่กล่าวมานี้ก็ ขอกราบเรียนว่าคณะกรรมการใคร่ขอความสนับสนุนให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ และโดย ท่านประธานที่เคารพได้เสนอรายงานนี้ต่อรัฐบาล แล้วเราก็จะได้ดำเนินการอื่น ๆ ต่อไป ในรายงานการประชุมที่ค้างค้างอยู่ ขอกราบเรียนสั้น ๆ เพียงเท่านี้ ขอขอบคุณมาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ครับ ขอขอบคุณครับ ตามที่คณะกรรมการกิจการ
ได้เสนอข้อสังเกตไว้ในรายงานเพื่อให้สภาพิจารณาว่า เห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการ
หรือไม่ ซึ่งถ้าเห็นด้วยผมจะให้แจ้งให้คณะรัฐมนตรีดำเนินการต่อไป ผมจะขมคิดจากที่ประชุม
ว่า ที่ประชุมจะเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นด้วย โปรด
ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นจำนวนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอขอบคุณครับ ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ ก็เป็นอันว่าเห็นด้วยทุกท่าน
นะครับ

ต่อไประเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่ค้างพิจารณา ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องที่เสนอใหม่

๖.๑ ผู้คิด เรื่อง ตั้งกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาและศึกษาความเป็นไปได้ ใน
การพัฒนาจังหวัดภาคใต้ตอนล่างห้าจังหวัด (สงขลา สตูล ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส) ให้
เป็นแหล่งเศรษฐกิจก้าวหน้าอันเป็นความหวังใหม่ของชนในชาติ เชิญท่านผู้เสนอ พลเรือเอก
ประเทือง เชิญครับ

(สำเนา)

วุฒิสภา

๓๐ สิงหาคม ๒๕๓๑

เรื่อง ขอเสนอญัตติ เรื่อง ตั้งกรมมาธิการวิสามัญพิจารณาและศึกษาความเป็นไปได้ในการพัฒนาจังหวัดภาคใต้ตอนล่างห้าจังหวัด (สงขลา สตูล ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส) ให้เป็นแหล่งเศรษฐกิจก้าวหน้าอันเป็นความหวังใหม่ของชนในชาติ

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

เนื่องด้วยประเทศไทยในขณะนี้กำลังพัฒนาด้านเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม เพื่อเป็นความหวังใหม่ในอันที่จะเปลี่ยนแปลงฐานะประชาชนในชาติให้มั่งคั่งอันเป็นพื้นฐานการอยู่ดีมีสุข โดยจะได้ขยายการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมให้รุกหน้าควบคู่กับการเกษตร ซึ่งมีอยู่ดั้งเดิมแล้วต่อไป

ได้มีการศึกษาแนวทางต่าง ๆ เพื่อจัดให้มีการลงทุนและพัฒนาด้านอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศไทยมีวัตถุดิบ เช่น สินแร่ต่าง ๆ สำหรับจะเอื้ออำนวยในการพัฒนา ด้านนี้อยู่มาก เพียงแต่จะหาวิธีการชักจูง คำเนิรงาน และกระทำการต่าง ๆ เพื่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผลในทางปฏิบัติดังได้กล่าวมา แต่เนื่องจากภาคใต้ตอนล่างห้าจังหวัด (สงขลา สตูล ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส) รัฐบาลที่ผ่านมายังมีได้มีการศึกษา หรือดำเนินการวางแผนงานต่าง ๆ ในด้านนี้อย่างที่ได้กระทำในภาคต่าง ๆ แม้กระทั่งภาคใต้ตอนบนก็ได้มีการทำการศึกษาเสร็จไปแล้วเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๐

ประกบกับเมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๓๑ วุฒิสภาได้มีมติให้นำ เรื่องการ-พัฒนาจังหวัดสตูลเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ ซึ่งศึกษาโดยกรมมาธิการวิสามัญของวุฒิสภา ส่งให้รัฐบาลพิจารณาพิจารณาไปแล้ว โดยที่เรื่องดังกล่าวได้มีขั้วและเหตุขัดข้อง เช่น โยงถึง

การพัฒนาห้าจังหวัดภาคใต้ตอนล่างนี้

ดังนั้น เพื่อติดตามผลงานของวุฒิสภา และขยายผลการศึกษาอันต่อเนื่อง ให้ครอบคลุมรวมทั้งห้าจังหวัดตามที่ได้ เสนอเป็นแนวทางไปแล้วนั้น จึงขอ เสนอ เพื่อให้วุฒิสภา ตั้งกรรมาธิการวิสามัญ เพื่อพิจารณาและศึกษาแนวทางพัฒนาห้าจังหวัดภาคใต้ ซึ่งกระผมและคณะ เห็นว่าเป็นแหล่งที่มีศักยภาพสูงมาก ในกรณีนี้อาจพัฒนาให้มีผลผลิตแทนกล้วยไม้เศรษฐกิจสูงกว่าหลายภาคของประเทศไทย โดยจะศึกษา เรื่องการจัดการการคมนาคม การจัดการหรือ นิคมอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวในแหล่งพื้นที่ดังกล่าว โดยจะยึดถือแนวทางที่กรรมาธิการวิสามัญของวุฒิสภาได้พิจารณา เรื่องจังหวัดสตูล ฯลฯ ไปแล้ว อันเป็นผลทางการพัฒนาด้านเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งทั้งนี้ จะรวมถึงปัญหาความมั่นคงของประเทศ ด้วยเหตุที่จังหวัดทั้งห้ามีแนวเขตติดต่อกับหรือใกล้เคียงชายแดนด้านประเทศมาเลเซียด้วย

ถ้ายกฐานะจากความเป็นในข้อบังคับการประชุมของวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๒๗ ข้อ ๓๖๖ กระผมและคณะจึงขอ เสนอญัตติตั้งกรรมาธิการวิสามัญเพื่อพิจารณาศึกษาความเป็นไปได้ และติดตามการพัฒนาจังหวัดภาคใต้ตอนล่างห้าจังหวัด (สงขลา สตูล ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส) ให้เป็นแหล่งเศรษฐกิจก้าวหน้าความหวังใหม่มาสู่ชนในชาติ ส่วนเหตุผลและรายละเอียดจะชี้แจงประกอบกรรมาธิการในวุฒิสภาต่อไป

จึงกราบเรียนเพื่อโปรดพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างจริง

พลเรือเอก ประเทือง วงศ์จันทร์ ผู้เสนอ

(ประเทือง วงศ์จันทร์)

พิชัย วาสนาส่ง ผู้เสนอ

(นายพิชัย วาสนาส่ง)

ชวลิต รุ่งแสง ผู้เสนอ
(นายชวลิต รุ่งแสง)

สมาชิกวุฒิสภา

LIRT

๑. พลอากาศโท ณรงค์ คิลีเพ็ง
๓. พลเอก วันชัย เรืองตระกูล
๕. พลโท บัญญา สิงห์ศักดิ์
๗. นายชัยรัตน์ คำนาน
๙. ว่าที่ร้อยตรี เสมอใจ พุ่มพวง
๑๑. นายวิจารณ์ กุฑพิบูลย์
๑๓. พลเรือเอก สุรทิน จันทร์ภักดิ์
๑๕. พลเรือโท วินัย ไชยเพิ่ม
๑๗. พลเอก วาท กุญชรานุสรณ์
๑๙. พลตรี สาคร สุวรรณภา
๒๑. ร้อยเอก สะเมียน บุญะมาน
๒๓. นายสมชาย เขียวหวาน
๒๕. พลเอก อรรคพล สมรูป
๒๗. นายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม
๒๙. นายสิรินทร์ เกตุหัต
๓๑. นายสวัสดิ์ ลูกโคต
๓๓. พลเอก จรัส วงศ์สายัณฑ์
๓๕. พลโท เกษม สงวนชาติศรีไกร
๒. นางเบญจลักษณ์ แผงสภา
๔. พลตรี บุญชัย คิณกุล
๖. พลโท สदान กิรมย์รัตน์
๘. นายเฉลอ มหาดำรงกุล
๑๐. นายวิจิตร ณ ระนอง
๑๒. พลอากาศโท ประดิษฐ์ พลชาติ
๑๔. พลตรี าระวี สุทัศน์ ณ อยุธยา
๑๖. พลเรือเอก จินดา ไชยอุดม
๑๘. คุณหญิงภัณฑภา สุประภาตะนันท์
๒๐. คุณหญิงพวงรัตน์ วิเวกานนท์
๒๒. นางสาวบังอร อิมโอชา
๒๔. นายสมภพ สุสังกร์กาญจน์
๒๖. นายพุกศักดิ์ คูปัทมกานนท์
๒๘. นายสุวิทย์ นววงศ์
๓๐. นายวิชัย กาญจนพันธ์
๓๒. นายประภาส จักกะพาก
๓๔. นายสุวิชัย รังสิตพล
๓๖. พลโท งามพล บุคส์ถิตย์

พลเรือเอก ประเทือง วงศ์จันทร์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม พลเรือเอก ประเทือง วงศ์จันทร์ ผู้เสนอญัตตินี้ ก่อนอื่นผมใคร่ขอความกรุณาจาก ท่าน ประธานปรักษาเกี่ยวกับเรื่องข้อคำที่อยู่ในญัตตินี้ครับ ผมอยากจะขอให้มีการเปลี่ยนแปลง เพื่อให้มีความหมายกว้างขวางยิ่งขึ้น โดยผมอยากจะขอให้เปลี่ยนแปลงข้อคำในบรรทัดที่ ๓ ของญัตตินี้ครับ จากคำว่า "เศรษฐกิจ" เป็นคำว่า "ที่มีความ"

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ครับ ขอขอบคุณ สำหรับเหตุผลในการที่กระผมและเพื่อนสมาชิกผู้มีเกียรติได้เสนอในครั้งนี้ก็ได้พิจารณาเห็นว่าขณะนี้ประเทศไทย กำลังพัฒนาด้าน เศรษฐกิจและอุตสาหกรรม เพื่อเป็นความหวังใหม่ในอันที่จะเปลี่ยนแปลงฐานะประชาชนในชาติให้มีรายได้สูงอันเป็นพื้นฐานของการอยู่ดีมีสุข โดยจะได้ขยายการพัฒนา ด้านอุตสาหกรรมให้รุดหน้าควบคู่กับการ เกษตรที่มีอยู่แต่ดั้งเดิม

ทั้งนี้ได้มีการศึกษาแนวทางต่าง ๆ เพื่อจัดให้มีการลงทุนและพัฒนาด้านอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศไทยมีวัตถุดิบ เช่น สินแร่ต่าง ๆ สำหรับจะเอื้ออำนวยในการ พัฒนาด้านนี้อยู่มาก เพียงแต่จะหาวิธีการชักจูง ค่าเงินงาน และกระทำการต่าง ๆ เพื่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผลในทางปฏิบัติคงได้กล่าวมาแล้ว แต่เนื่องจากภาคใต้ตอนล่างของประเทศ อันได้แก่จังหวัดสงขลา สตูล ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส ทั้งห้าจังหวัดนี้ นั้น รัฐบาลที่ผ่านมา ยังคงมิได้มีการศึกษาหรือค่าเงินกลางวางแผนงานต่าง ๆ ในด้านนี้ได้อย่างที่ได้กระทำในภาคต่าง ๆ แม้กระทั่งภาคใต้ตอนบนก็เพิ่มได้ทำการศึกษาสำเร็จไปเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๐ นี้เอง

ประกอบกับเมื่อวันจันทร์ที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๓๑ วุฒิสภาก็ได้มีมติให้นำเรื่อง การพัฒนาจังหวัดสตูลเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ ๆ ซึ่งศึกษาโดยคณะกรรมการวิสามัญของ วุฒิสภาส่งให้รัฐบาลพิจารณาดำเนินการไปแล้ว โดยที่เรื่องดังกล่าวนี้ได้มีข้อมูล และเหตุชักจูง เชื่อมโยงถึงการพัฒนาห้าจังหวัดภาคใต้ไว้ด้วย

LIRT

ดังนั้นเพื่อติดตามผลงานของวุฒิสภา และขยายผลการศึกษาค้นคว้าเรื่องนี้ให้มีความครอบคลุมรวมทั้งห้าจังหวัดที่ได้เรียนให้ทราบแล้วนั้น จึงใคร่ขอเสนอเพื่อให้วุฒิสภาตั้งกรรมาธิการวิสามัญเพื่อพิจารณาและศึกษาแนวทางพัฒนาห้าจังหวัดภาคใต้ ซึ่งกระผมและคณะเห็นว่า เป็นแหล่งที่มีศักยภาพสูงมาก ในการนี้จะพัฒนาให้มีผลตอบแทนกลับทางเศรษฐกิจสูงกว่าหลายภาคของประเทศไทย โดยจะทำการศึกษาเรื่องการจัดการการคมนาคม การจัดเขตหรือนิคมอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวในแหล่งพื้นที่ดังกล่าว โดยจะยึดถือแนวทางที่กรรมาธิการวิสามัญของวุฒิสภาได้พิจารณาเรื่องจังหวัดสตูล ฯลฯ ไปแล้ว อันเป็นผลการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งทั้งนี้จะรวมถึงโอกาสความมั่นคงของประเทศ ด้วยเหตุที่จังหวัดทั้งห้ามีแนวเขตแดนติดต่อกับเพื่อนบ้านใกล้เคียง

อาศัยอำนาจตามในข้อบังคับการประชุมของวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๓๖ ปีที่ ๓๖

กระผมและคณะ จึงขอเสนอญัตติตั้งกรรมาธิการวิสามัญเพื่อพิจารณาศึกษาความเป็นไปได้ และติดตามการพัฒนาจังหวัดภาคใต้คอนล่างทั้งห้าจังหวัดให้ เป็นเขตที่มีความก้าวหน้ามีความหวังใหม่ มาสู่ชนบทในชาติ เมื่อใคร่ขอทราบเรียนเหตุผลดังที่ได้เรียนให้ทราบแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอบคุ้ครับ คงไม่มีใครอภิปรายอะไรนะครับ ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า เห็นสมควรให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ เพื่อพิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าวนี้หรือไม่นะครับ ท่านผู้ใดเห็นสมควรตั้ง โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอบคุ้ครับ ท่านผู้ใดไม่เห็นสมควร

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ จำนวนกรรมาธิการครับ

ท่านผู้เสนอจะเอาเท่าไร

พลเรือเอก ประเทือง วงศ์จันทร์ : ท่านประธานที่เคารพ เรื่องเกี่ยวกับ

จำนวนคณะกรรมการนี้ กระผมได้หารือกับเพื่อนสมาชิกผู้เกี่ยวข้องแล้ว เห็นว่า

เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ ควรจะได้มีกรรมวิธีการประมาณ ๑๒ ท่านครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ครับ ๑๒ ท่าน มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ เชิญครับ

นายसानนท์ สายสว่าง : ท่านประธานที่เคารพ กรรมวิธีการมานี้ดี หลายความคิดความเห็น แต่ละท่านน่าจะล้วนแต่มีราชการภาระ เกรงว่านัดประชุมแล้วจะมาไม่ครบของคั้งประชุมครั้งหนึ่ง ก็เกรงว่ามันจะเป็นอุปสรรค ทั้งนี้ทั้งนั้นแล้วแต่คณะครับก็ฝากข้อสังเกตไว้ แต่เมื่อท่านเสนออย่างนั้นแล้วก็ไม่ขัดข้อง แต่ฝากข้อสังเกตไว้ ว่าใครเป็นกรรมวิธีการถ้ามาไม่ครบคงคั้งประชุมแล้วมันเสียเวลาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ครับ ขอบคอบครับ ก็เมื่อใครได้รับแต่งตั้งแล้ว ก็ขอเป็นหน้าที่ที่จะต้องมาประชุมคณะครับ ขอเชิญท่านเสนอรายชื่อได้เลยครับ

พลเรือเอก ประเทือง วงศ์จันทร์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเสนอรายชื่อกรรมวิธีการผู้มีเกียรติที่สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมวิธีการดังต่อไปนี้ครับ

๑. พลเอก ขวลิศ ยงใจยุทธ ๒. พลเอก วันชัย เรืองตระกูล ๓. พลเรือเอก ประเทือง วงศ์จันทร์ ๔. ว่าที่ พลเอก ปัญญา สิงห์ศักดิ์ ๕. ว่าที่ พลเอก สนั่น เศวตเศรนี ๖. พลเอก วาท ภูษฐานุสรณ์ ๗. พลโท เกษม สงวนชาติศรีไกร ๘. พลโท วิศิษย์ ยางคุ้มวงษ์ ๙. พลเรือตรี บัณฑิตย์ ฑูตพะวัน ๑๐. พลตรี กิตติ รัตนฉายา ๑๑. นายวีระ ปิตรชาติ ๑๒. นายกระจำจ พันชมนาวัน ๑๓. นายพิชัย วาศนาสง ๑๔. นายชวลิต รุ่งแสง ๑๕. นายศรีภูมิ สุขเนตร ๑๖. ร้อยตำรวจโท จักรชัย บุญะอนันต์ ๑๗. นาย วีระ รมยะรูป ๑๘. นายพฤษ์ อุถัมภานนท์ ๑๙. นายอานัติ อานาภิรม ๒๐. นายประภาส จักกะพาก ๒๑. นายพิศาล มูลศาสตร์สาทร ๒๒. พันเอก สมชาย หิรัญกิจ ๒๓. นายยุกต์ ฃกลาง ๒๔. ร้อยเอก ละเมียน บุญะมาน ๒๕. นายสีปอนันท์ เกตุทัต ๒๖. นายคิลก มหาคำวงศ์กุล ๒๗. นายสุวิชัย ริงสิตพล ๒๘. คุณหญิงนันทกา สประภาตะนันท์ ๒๙. นาย โอสถ โกศิน ๓๐. นายสุวิทย์ นววงศ์ ๓๑. นายนิยม นิยมานุสร ๓๒. นายสมิตร กิจจาหาญ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ไม่มีใครเสนอเป็นอย่างอื่นนะครับ พล
 เชิญท่านเลขาธิการ

นายसानนท์ สายสว่าง : ท่านประธานครับ ยังไม่มีผู้รับรอง ขอผู้รับรอง
 ด้วย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอผู้รับรองด้วย เอ้า ผมก็ลืมเหมือนกัน
 แหะละ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอบคุนครับ เชิญท่านเลขาธิการ

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการรัฐสภา) : คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณา
 และศึกษาความเป็นไปได้ในการพัฒนาจังหวัดภาคใต้คนล่างห้าจังหวัด (สงขลา สตูล ปัตตานี
 ยะลา และนราธิวาส) ให้เป็นแหล่งที่มีความก้าวหน้า อันเป็นความหวังใหม่ของชนในชาติ
 ๓๒ ท่านคือ ๑. พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ ๒. พลเอก วันชัย เรืองตระกูล ๓. พลเรือเอก
 ประเทือง วงศ์จันทร์ ๔. ว่าที่ พลเอก บัญชา สิงห์ศักดิ์ ๕. ว่าที่ พลเอก สนั่น เศวตเศรนี
 ๖. พลเอก วาท กฤษณานุสรณ์ ๗. พลโท เกษม สงวนชาติศรีไพร ๘. พลโท วิศิษฐ์
 อากัจฉามงษ์ ๙. พลเรือตรี บัณฑิตย์ ชุมพะวัน ๑๐. พลตรี กิตติ รัตนฉายา ๑๑. นาย
 วีระ ปิทรชาติ ๑๒. นายกระจำจ พันธุมหาวัน ๑๓. นายพิชัย วาศนาสง ๑๔. นายชวลิต
 รุ่งแสง ๑๕. นายศรีภูมิ สุขเนตร ๑๖. ร้อยตำรวจโท จักรชัย บุญยะอนันต์ ๑๗. นายวีระ
 รมะรูป ๑๘. นายพฤษ์ อภัยภูพานนท์ ๑๙. นายอานัติ อภากริม ๒๐. นายประภาส
 จักกะพาก ๒๑. นายพิศาล มูลศาสตร์สาทร ๒๒. พันเอก สมชาย ธีรฤทธิง ๒๓. นายยุक्त
 ณ ถลาง ๒๔. ร้อยเอก สะเมียน บุญยะมาน ๒๕. นายสีปภพณ์ เกตุศักดิ์ ๒๖. นายคัลล
 มหาดำรงสกุล ๒๗. นายสุขวิช รังสิตพล ๒๘. คุณหญิงนันทภา สุประภาศะนันท์ ๒๙.
 นายไอลสท โกสิน ๓๐. นายสุวิทย์ นววงศ์ ๓๑. นายนิยม นิ่มมานุสร ๓๒. นายสมิตร
 กิจจาหาญ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอขอบคุณครับ เราจะกำหนดเวลาที่ให้ไป
 ศึกษาใหม่ ท่านผู้เสนอต้องการสักเท่าไร ปีหนึ่ง

พลเรือเอก ประเทือง วงศ์จันทร์ : ระยะแรกขอ ๑ ปีก่อนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนที่ประธานวุฒิสภา : ครับ คงไม่มีใครเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ
 (ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ก็ตกลงให้เว้น ๑ ปีนะครับ ขอไปเรื่อง
 ต่อไป เรื่อง ๖.๒ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการถ่ายทอดการประชุมรัฐสภา ทางวิทยุ
 กระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว เชิญเลขาธิการอ่าน
 สรวาทครับ

(สำเนา)

ที่ สว ๐๐๐๓/๒๓๓๖๓

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน กท ๑๐๓๐๐

๑ กันยายน ๒๕๖๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการถ่ายทอดการประชุมรัฐสภาทางวิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์ พ.ศ.....

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล ประกอบ

ด้วยในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๘/๒๕๖๕ (สมัยสามัญ) เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๕ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการถ่ายทอดการประชุมรัฐสภาทางวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ พ.ศ..... ซึ่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ และให้เสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ฉะนั้น จึงเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมา เพื่อนำเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๑๒๖

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

ปิฎกะ เกสรทอง

(นายปิฎกะ เกสรทอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สารบบ

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการถ่ายโอน
 การประชุมรัฐสภาทางวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์
 พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎร เห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการถ่ายโอนการประชุมรัฐสภาทางวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ พ.ศ. (นายสุวิทย์ คุณกิตติ กักคณะ เป็นผู้เสนอ) ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๘/๒๕๓๑ (สมัยสามัญ) เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๓๑ และเนื่องจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เสนอขอให้พิจารณาโดยกรรมาธิการพิเศษ ซึ่งที่ประชุมเห็นชอบด้วยจึงได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ในวาระที่ ๒ เรียงความลำดับมาตราจนจบร่างและพิจารณาในวาระที่ ๓ ลงมติเห็นชอบแล้วให้เสนอต่อวุฒิสภา เพื่อพิจารณาต่อไป

ความรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัตินี้ สภาผู้แทนราษฎร ส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๑
วุฒิสภา ได้รับเมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๑

ประเสริฐ ดวงวิชัย
 (นายประเสริฐ ดวงวิชัย)
 เลขาธิการรัฐสภา

LIRT

บันทึกหลักการและเหตุผล
 ประกอบร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการถ่ายทอดการประชุมรัฐสภา
 ทางวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์
 พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการถ่ายทอดการประชุมรัฐสภาทางวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์

เหตุผล

โดยที่ประชาชนและสื่อมวลชนเป็นจำนวนมากสนใจติดตามเรื่องราวเกี่ยวกับการประชุมร่วมกันของรัฐสภา การประชุมวุฒิสภา และการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ดังนั้น เพื่อเป็นการส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตยและให้ผู้ที่ไม่มีโอกาสได้เข้าฟังการประชุม ได้ทราบรายละเอียดของการประชุมดังกล่าว จึงสมควรให้มีการถ่ายทอดการประชุมร่วมกันของรัฐสภา การประชุมวุฒิสภา และการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ในวันประชุมของสภานั้น ๆ ทางวิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

(นายสุวิทย์ คุณกิตติ กัปตนะ เป็นผู้เสนอ)

LIRT

หากการถ่ายถอดการประชุมดังกล่าวมีผลเป็นการละเมิดต่อกฎหมาย ให้กรมประชาสัมพันธ์
พ้นจากความรับผิดชอบทั้งในทางแพ่งและอาญา

มาตรา ๔ ให้เป็นหน้าที่ของประธานในที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา ที่ประชุม
วุฒิสภาหรือที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร แล้วแต่กรณี ที่จะควบคุมดูแลการถ่ายทอดทางวิทยุกระจาย
เสียงและวิทยุโทรทัศน์ มิให้มีผลเป็นการละเมิดต่อกฎหมาย

ในกรณีเห็นว่าคำอภิปรายหรือคำกล่าวของบุคคลใดจะกระทบถึงสิทธิ ของบุคคล
ภายนอกหรือต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ให้ประธานในที่ประชุม
ดังกล่าว ระงับการถ่ายทอดทางวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์เป็นการชั่วคราว

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีและประธานรัฐสภารักษากฎการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
.....

ถูกต้องความมติของสภาผู้แทนราษฎร

นายประเสริฐ ทวงวิชัย (เลขาธิการรัฐสภา) :

"สารบบ"

เรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการถ่ายทอด
การประชุมรัฐสภาทางวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์
พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการถ่ายทอดการประชุมรัฐสภาทางวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ พ.ศ. (นายสุวิทย์ คุณกิตติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้พิจารณาและลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๘/๒๕๓๑ (สมัยสามัญ) เป็นพิเศษ วันพุธที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๓๑ และเนื่องจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เสนอขอให้พิจารณาโดยกรรมาธิการเต็มสภา ซึ่งที่ประชุมเห็นชอบด้วยจึงได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ในวาระที่ ๒ เวียงคานลำค้ำย มาตราจนจบร่าง และพิจารณาในวาระที่ ๓ ลงมติเห็นชอบแล้วให้ เสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญ

ร่างพระราชบัญญัตินี้ที่สภาผู้แทนราษฎรส่งให้วุฒิสภาเมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๑
วุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๑"

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ครับ ตามสารบบวุฒิสภาได้รับร่างพระราชบัญญัตินี้เมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๓๑ ตามรัฐธรรมนูญ ๑๒๐) วุฒิสภาจะต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน จึงเหลือเวลาในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้อีก ๕๒ วัน โดยที่ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นร่างของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จึงขอเชิญเลขาธิการช่วยอ่านบันทึกหลักการและเหตุผลหน้าท้ายครับ

LIRT

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการรัฐสภา) :

"บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการถ่ายทอดการประชุมรัฐสภา

ทางวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการถ่ายทอดการประชุมรัฐสภาทางวิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์

เหตุผล

โดยที่ประชาชนและสื่อมวลชนเป็นจำนวนมากสนใจติดตามเรื่องราวเกี่ยวกับการประชุมร่วมกันของรัฐสภา การประชุมวุฒิสภา และการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ดังนั้นเพื่อเป็นการส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตยและให้ผู้ที่ไม่มีโอกาสได้เข้าฟังการประชุมได้ทราบรายละเอียดของการประชุมดังกล่าว จึงสมควรให้มีการถ่ายทอดการประชุมร่วมกันของรัฐสภา การประชุมวุฒิสภา และการประชุมสภาผู้แทนราษฎรในวันประชุมของสภานั้น ๆ ทางวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติขึ้น"

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ศรีชัย เชิญผ่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ได้รับ
ใครพูดก่อน พี่ไอสดจะพูดก่อนก็เอา

นายไอสด โกสิน : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ไอสด โกสิน
ที่จำเป็นต้องขอความกรุณาท่านประธานพูดก่อนก็เพราะว่า ร่างพระราชบัญญัติที่ท่านลงนี้

ได้เคยเข้ามาสู่ความรับผิดชอบของกรณีครั้งหนึ่งเมื่อปีที่แล้ว คือร่างพระราชบัญญัติการ
ถ่ายถอดการประชุมทางวิทยุกระจายเสียงของสภา ในครั้งนั้นกรณีเป็นประชาชน
คณะกรรมการการปกครอง จึงมีความจำเป็นต้องศึกษาและเสนอเรื่องนี้ต่อสภา ในครั้งนั้น
เมื่อร่างพระราชบัญญัติฉบับที่กล่าวนี้เข้ามาสู่สภา ในวาระที่ ๑ สภาได้ลงมติรับหลักการ
และส่งกรมการปกครอง ต่อเมื่อกรมการปกครองพิจารณาศึกษาแล้วเสนอกลับ
เข้ามาในวาระที่ ๓ สภาจึงลงมติไม่รับ เพราะถือว่าเป็นเรื่องการขัดต่อรัฐธรรมนูญ
ท่านประธานคงจำได้ว่าสภาได้ลงมติเมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๓๐ ระยะเวลาผ่านไปก็ถึงร่าง
พระราชบัญญัติท่านเองเดียวกันเข้าสู่สภาผู้แทนราษฎรอีกครั้งหนึ่ง กรณีให้ศึกษาข้อความ
ในร่างพระราชบัญญัติฉบับใหม่นี้แล้ว เห็นว่ามีข้อความตรงกันกับร่างพระราชบัญญัติฉบับก่อนแทบ
ทุกตัวอักษร เว้นแต่มีเพิ่มความคำว่า "และวิทยุโทรทัศน์" คำเดียว ฉบับก่อนนี้มีแต่วิทยุ
กระจายเสียง ท่านประธานที่เคารพ กรณีในส่วนตัวนี้รับมีความยินดีและสนับสนุนเป็นอย่างยิ่ง
ในการที่สภาผู้แทนราษฎร ได้กรุณาเอาร่างพระราชบัญญัตินี้ขึ้นมาเสนอ เพราะว่าการ
กระจายเสียงการประชุมของสภาต่อประชาชนนี้ จะให้ประโยชน์ในการที่ประชาชนได้รับทราบ
ความเคลื่อนไหวและการทำงานของสภา แล้วเป็นการที่จะส่งเสริมการพัฒนาประชาธิปไตยไป
ในตัว แล้วเป็นการที่ช่วยให้คนที่มึนๆมากไม่สามารถมาฟังการประชุมได้ ก็อาจจะฟังการ
ประชุมได้ต่อไป เรื่องเช่นนี้ได้มีมาเป็นเวลาช้านานแล้ว ตั้งแต่สมัย ๓๐ ปีที่แล้ว ถ้าท่าน
ประธานคงจำได้ ในสมัยที่เป็นรัฐบาลของท่านพลเรือตรี จักรพันธ์ ช่างนาว่าสวัสดิ์ นั้น ใน
การอภิปรายลงมติไม่ไว้วางใจ ๗ วัน ๗ คืนนั้นก็มีการถ่ายทอดการกระจายเสียงอยู่ตลอดเวลา
ประชาชนชื่นชมมากครับ จนกระทั่งแม้แต่ตำรวจก็เฝ้าแต่วิทยุกันจนลืมจับผู้ร้ายครับ จะเห็น
ได้ว่าในครั้งนั้นมีคดีการหนีเข้าออกนอกประเทศ เขาเอาข่าวลงกันที่ท่าน้ำราชวงศ์ โดย
ตำรวจไม่เห็นด้วยครับ เพราะว่าฟังอยู่ ฉะนั้นในเวลานี้เมื่อมีประชาชนเพิ่มมากขึ้นนี้ การ
กระจายเสียงในการประชุมสภาให้ประชาชนได้ฟังนี้เป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่ง เชื่อครับ กรณี
เห็นด้วยแล้วก็สนับสนุนด้วย ทั้งนี้กรณีลงข่าวเสียงของสมาชิกวุฒิสภาเหมือนกัน ในวันที่

สภาผู้แทนราษฎรนำกฎหมายเรื่องนี้เข้ามาสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนในวันที่ ๓๑ สิงหาคมนั้น
 กระผมก็มาฟังอยู่ตลอดเวลาครับ กระผมต้องมาฟังที่นี่เพราะไม่มีการกระจายเสียง แต่ในวันที่
 มีการเสนอโฆบายของรัฐบาลนั้นมีการกระจายเสียง กระผมสบายมากครับ กระผมฟังอยู่
 ในห้องนอนจนกระทั่งสองยามจนเสร็จเรียบร้อยแล้ว นี่ครับเมื่อกระผมมีความคิดว่าควรที่สำนั จะ
 สนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระผมก็ได้คิดค้นหาเพื่อนสมาชิกที่สนิทสนมหลายท่านเสนอแนว
 ความคิดว่าเราไม่ควร จะสนับสนุนกฎหมายนี้อย่างยิ่ง ทุกท่านไม่มีใครขัดข้อง ท่านเห็นด้วยท่าน
 บอกว่ากฎหมายนี้ดี แต่ท่านให้เตือนเอาหลักธรรมมาใส่กระผมด้วยหนึ่ง ท่านบอกว่าจะทำอะไร
 นั้นต้องอยู่ในความไม่ประมาทนะ โสภ ญาก็ต้องระวัง เพราะว่าผมเองก็ไม่เคยบวชพระ
 แต่ท่านใช้คำว่าอย่าประมาท กระผมก็เลยไปค้นอีกว่า เอ๊ะ ทำไมท่านถึงใช้คำนี้มา ก็ไปพบ
 ในรัฐธรรมนูญมาตรา ๕ ซึ่งมีบัญญัติว่าพระราชบัญญัติใดซึ่งเป็นการจัดหรือแก้อำนาจรัฐธรรมนูนี้-
 ท่านว่าใช้บังคับมิได้ อันนี้เป็นหลักอันหนึ่ง แล้วกระผมก็เคยค้นต่อไปว่า เอ๊ะ มีไหมว่ารัฐสภา
 ซึ่งสมาชิกมีหน้าที่เป็นทางนิติบัญญัติ มีหน้าที่ออกกฎหมาย แล้วออกกฎหมายที่ใช้ไม่ได้มีบ้างไหม
 ถ้ามีแล้ว เกิดเป็นกฎหมายที่ใช้ไม่ได้แล้วจะเสียศักดิ์ศรีของสภาทั้ง ๓ นะครับ กระผมก็
 ไปพบว่า มีพระราชบัญญัติอาชญากรรมสงคราม ปี ๒๔๘๘ พระราชบัญญัติสำรวจห้ามกักกันชาว ปี
 ๒๔๘๘ พระราชบัญญัติจัดที่ดินเพื่อความ เป็นธรรมแก่สังคม ปี ๒๔๘๗ ทั้ง ๓ พระราชบัญญัติ
 นี้เข้าไปสู่ตุลาการรัฐธรรมนูญ ตุลาการรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าขัดรัฐธรรมนูญ ใช้บังคับมิได้
 และโดยเฉพาะฉบับหลังที่สุดนั้นรัฐบาลไปยึดเอาที่ดินของนายทุนมาออกโฉนดใหม่แจกโฉนด ให้
 แก่ราษฎรไปแล้วต้องเอาที่ดินกลับคืนเขา อันนี้จึงทำให้กระผมหนักใจเป็นอย่างยิ่งว่า เอ ทำ
 อย่างไม่ดี ทั้ง ๆ ที่เราอยากจะสนับสนุนให้ ถ้าเมื่อมันเกิดผลแล้วจะทำอย่างไรดี กระผม
 ก็ค้นต่อไปว่า เอ๊ะ มีใครทำอะไรกันไว้บ้างไหม มีการศึกษาในเรื่องนี้บ้างไหม ก็ไปพบว่าที่
 คณะกรรมการกฤษฎีกา คือกรรมการร่างกฎหมายได้มีการประชุมใหญ่พิจารณาปัญหาเรื่องนี้ มา
 ครั้งหนึ่งแล้ว เป็นการพิจารณา ๒ ขั้นตอน ขั้นตอนแรกคือคณะกรรมการชุดเดียว คณะเดียว
 ได้พิจารณาในวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๒๘ แล้วก็เสนอให้ที่ประชุมใหญ่พิจารณาอีกครั้งหนึ่ง -

ในวันที่ ๒๕ เดือนเดียวกัน และในการพิจารณาเรื่องนี้ก็มีข้อแตกต่างว่าปัญหาว่ากฎหมายเช่นนี้จะ
 ชักรั้งรัฐธรรมนูญหรือไม่ กระผมก็ควรจบบทต่อไปว่า ในการพิจารณาของกรรมากร่างกฎหมายใน
 ครั้งนั้นได้เชิญผู้แทนของรัฐสภาไปชี้แจงด้วย ผู้แทนรัฐสภาที่ไปชี้แจงบอกว่า กฎหมายท่านของนี้
 ไม่ใช่มีแต่ในเวลานี้ ตามประวัติได้มีการเสนอกันมาแล้ว ๔ ครั้ง คือในปี ๒๕๑๓, ๒๕๑๘, ๒๕๒๒,
 ๒๕๒๓ แต่ก็มีเหตุอันเป็นไปซึ่งมีเหตุขัดข้องหลายประการ กฎหมายเช่นนี้ไม่สามารถออกมา
 ได้ และเหตุอันขัดข้องนั้นก็คือว่ายังมีปัญหา เรื่องการชักรั้งรัฐธรรมนูญ กระผมจึงคิดว่าสภานี้ควร
 จะถือว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นเรื่องสำคัญมาก สภานี้ไม่ควรจะทวนตัดสินใจไปในทันที กระผม
 ไม่อยากให้สภานี้เห็นทรายงานเก่าของกรรมาธิการการปกครองซึ่งเสนอไว้เมื่อวันที่ ๓ เมษายน
 ๒๕๓๐ กระผมอยากจะขอให้มีการศึกษากันอย่างละเอียดถี่ถ้วนจริง ๆ ครับ เพราะ
 อย่างที่ท่านประธานก็ว่า เรายังมีเวลาอีกถึง ๕๖ วันก็ควรจะทำการศึกษากันได้ได้ ทั้งนี้
 มีเหตุข้อไปว่าถ้าเราไม่ได้ตัดสินใจในวันนี้ ไม่ได้ผ่านกฎหมายในวันนี้ ทางสภาจะทำการ
 ถ้ายกยอกระจ่ายเสียงให้ประชาชนได้ทราบได้หรือไม่ กระผมคิดว่าไม่มีอุปสรรคอย่างใดเลย
 ครับ ถ้าท่านประธานได้ก้านชักบังคัมของสภาผู้แทนราษฎร ชัก ๑๑ กระผมขออนุญาตอ่านใน
 ที่ประชุมฟังนะครับ ข้อ ๑๑ วรรคสองเขียนไว้ว่า "ให้ประชาชนสภาจัดให้มีการถ่ายทอดการ
 ประชุมทางวิทยุกระจายเสียงและหรือโทรทัศน์ หากมีเหตุขัดข้อง ให้แจ้งที่ประชุมทราบ" ชัก
 บังคัมฉบับนี้ทั้งคัมประชาชนสภาผู้แทนราษฎร เลขที่ ๑๑ ว่าต้องจัดให้มีการกระจ่ายเสียง ถ้าทำไม่ได้
 ก็ต้องแจ้งให้สมาชิกทราบ วิธีทำก็คือท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรก็ทำหนังสือถึงท่านนายกรัฐมนตรี
 ให้ท่านนายกรัฐมนตรีออกคำสั่งให้อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ทำการกระจ่ายเสียง อันนั้นก็เข้ารูป
 ในคำพิพากษายุฎีกา ที่ ๑๘๒๗ ปี ๒๕๒๔ เรื่อง บริษัทโรงสังกะสีไทย โจทก์ จำเลยเล็ก
 ทรงธรรม ปัญญาดี และกรมประชาสัมพันธ์ เป็นจำเลย ในคดีนั้นศาลฎีกาถือเป็นเรื่องสำคัญ จึง
 พิพากษาโดยที่ประชุมใหญ่ ศาลฎีกาเขียนไว้ชัดว่า สมาชิกไม่้องรับมติตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๑๔
 และกรมประชาสัมพันธ์ไม่ต้องรับผิด เพราะว่าเข้าบทเรื่องนี้โทษกรรม ตามมาตรา ๕๔๕ ของ
 ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เพราะฉะนั้นในระหว่างนี้ครับ ถ้าสภาจะกระจ่ายเสียงนี้

ทำได้ตามสบาย นี่กระผมก็ขอสรุปว่ากระผมและเพื่อนสมาชิก กระผมอยากจะเรียกว่าทั้งหมด
 นี้มีความเห็นสนับสนุนเป็นอย่างยิ่งในกฎหมายฉบับนี้ แต่ที่กว้างนี้มีการตัดขาดเรื่องเทคนิคในการ
 ออกกฎหมายเท่านั้นว่า เราควรจะทำอย่างไร แล้วกระผมก็ขอปรึกษากรรมการ เรียนด้วยว่า
 ถ้าหากว่ามีการตัดสินใจผิดพลาดในเรื่องนี้ขึ้นไปแล้ว ความหวังดีที่เราอยากให้มีการกระจาย
 เสี่ยง ความหวังดีที่เราอยากให้การประชาสัมพันธ์ไม่ต้องรับผิดชอบนั้นจะเกิดเป็นผลร้าย ถ้า
 หากว่าเกิดไปเป็นคดีขึ้นแล้วมีผู้ร้องต่อศาลขอให้ศาลการรัฐธรรมนูญตีความ ถ้าตุลาการ
 รัฐธรรมนูญเกิดตีความว่ากฎหมายนี้ขัดรัฐธรรมนูญไว้ทั้งฉบับก็ได้แล้ว กรมประชาสัมพันธ์และ
 ประธานของที่ประชุมสภานี้จะต้องรับผิดชอบประคองเลย เพราะว่าประธานเปิดถ้าหากมีการ
 หมิ่นประมาทขึ้น ไม่ได้ห้ามไม่ให้พูด ส่วนกรมประชาสัมพันธ์เป็นการกระทำตามคำสั่งอันมิชอบ
 ไม่ได้เป็นการกระทำตามคำสั่งตามที่ชอบ เพราะว่าตามร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นเรื่องให้ประธาน
 สภาสั่งกรมประชาสัมพันธ์ซึ่งไม่ใช่เป็นผู้บังคับบัญชาโดยตรง ผิดกับในเรื่องในคำพิพากษาศาลฎีกา
 ซึ่งกรมประชาสัมพันธ์รับคำสั่งจากคณะรัฐมนตรี กระผมก็มีความเป็นห่วงอย่างนี้ ส่วนสภานี้จะ
 ดำเนินการ เป็นอย่างไรก็สุดแท้จะโปรดพิจารณา แต่กระผมขอขอร้องว่าเท่าที่กระผมอภิปราย
 มานี้ ขอสภาน้อย่าเพิ่งเห็นขัดแย้งและระงับหรือไม่เห็นชอบในครั้งนี้ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญคุณสาหมัก

นายอาหมัก ขามเทศทอง : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ

กระผม อาหมัก ขามเทศทอง ในฐานะที่กระผมเป็นผู้แทนของปวงชนชาวไทยตามมาตรา ๑๐๖
 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กระผมขอสนับสนุนหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ตามที่
 ที่สภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติผ่านวาระที่ ๓ วาระแล้วทั้งนี้กระผมเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
 นั้น มีสาระสำคัญอยู่เพียง ๓ มาตราเท่านั้นที่จะต้องพิจารณาถึง และในวาระนี้การพิจารณา
 ขณะนั้นเป็นการพิจารณาขั้นรับหลักการ เท่านั้นเอง การรับหลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้
 เพียงแต่พิจารณาว่าจะมีจุดประสงค์ที่จะให้มีพระราชบัญญัติในการกำหนดการประทุษร้าย หรือ
 ไม่เท่านั้นเอง ส่วนในรายละเอียดปลีกย่อยตามที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้อภิปรายไปนั้น

กระทบเห็นว่าน่าจะอยู่ในวาระที่ ๒ คือการแปรญัตติ ดังนั้นในวาระนี้กระผมจึงขอสนับสนุน
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วยเหตุผลที่ว่า ถ้าหากมีพระราชบัญญัติฉบับนี้ออกมาแล้วและมีการ
 ประชุมของสภาไม่ว่าจะเป็นสภาผู้แทนราษฎรหรือรัฐสภาหรือวุฒิสภาก็ดี จะเป็นการ
 เสริมสร้างและสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตย เป็นอย่างยิ่ง นั่นก็คือเราสามารถ
 ที่จะให้ประชาชนได้รับรู้ว่าผู้แทนของประชาชนที่เข้ามาทำหน้าที่ในสภานั้น ได้ทำหน้าที่ เพื่อ
 ประเทศชาติเพื่อประชาชนอย่างไรซึ่งสามารถที่จะจัดสมาชิกบางคนที่มีอภิปราย โดยมีแต่น้ำ
 ไม่ค่อยจะมีเนื้อหาสาระเท่าที่ควร ซึ่งในที่สุดถ้าหากเรามีการถ่ายทอดการประชุมทุก ๆ ครั้งก็
 สามารถจะจัดสมาชิกเหล่านี้ออกไปได้ และจะทำให้สมาชิกนั้นขึ้นมาพูดในเนื้อหาสาระที่เป็น
 ประโยชน์ต่อประเทศชาติคือประชาชนอย่างแท้จริงเท่านั้น และอีกประการหนึ่ง พวกเรา
 และประชาชนทั้งหลายนี้ก็ต้องการสนับสนุน ต้องการเห็นระบอบประชาธิปไตยของบ้านเมือง
 เราเจริญรุดหน้า กระผมอยากจะกราบเรียนว่า ในหลักการของระบอบประชาธิปไตยนั้น มี
 หลักการสำคัญอยู่ ๕ ประการ นั่นก็คือ ประการที่ ๑ อำนาจอธิปไตยต้องเป็นของปวงชน คำว่า
 อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนนั้น กระผมถือว่าเป็นหลักการที่สำคัญยิ่งของระบอบประชาธิปไตย
 ที่เกี่ยว การที่มีร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ผ่านสภาผู้แทนราษฎรนั้น กระผมเองได้พบปะกับ
 ประชาชนหลายวงการหลายอาชีพด้วยกัน บุคคลที่กระผมได้พบปะและแลกเปลี่ยนความคิด คิด
 เห็นกันนั้นร้อยเปอร์เซ็นต์ได้ให้ทรงคนะว่าอยากให้มีการร่างพระราชบัญญัตินี้ผ่าน และได้มีการ
 ถ่ายทอดการประชุมสภาทางวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ เพราะฉะนั้นที่กระผมยกว่า
 อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย ก็หมายความว่า การปกครองอำนาจการปกครองนั้นจะ
 ต้องเป็นของประชาชน จากประชาชน โดยประชาชน และเพื่อประชาชน ขณะนี้ระบอบการ
 ปกครองของประเทศไทยนั้นเดินเข้าสู่ระบอบประชาธิปไตยมากขึ้นทุกขณะ แต่ยังไม่สมบูรณ์
 เท่าที่ควร ดังนั้นเมื่อประชาชนส่วนใหญ่ต้องการที่จะให้มีกฎหมายว่าด้วยการถ่ายทอดการประชุม
 รัฐสภา กระผมเห็นว่านั่นเป็นความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่ทีเดียว ซึ่งกระผมอาจจะ
 ใช้สิทธิที่มาพูดในครั้งนี้โดยอ้างประชาชน แต่กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานที่เคารพว่า

ถ้าหากจะมีการพิสูจน์สักันโดยที่จะให้ประชาชนทั้งประเทศได้มีการลงประชามติว่า ต้องการที่จะให้ยกเลิกพระราชบัญญัติการถ่ายทอดการประชุมรัฐสภาหรือไม่ กระผมมีความเชื่อมั่นนะครับว่า ประชาชนส่วนใหญ่ก็จะต้องลงความเห็นว่ามีให้มีการถ่ายทอดอย่างแน่นอน หรือมีนั้น ถ้าหากจะมีการเรียกร้องว่า ถ้าใครสนับสนุนให้มีการยกพระราชบัญญัติฉบับนี้ ให้ไปรวมกลุ่มแสดงประชามติกันที่ของสนามหลวง กระผมมีความมั่นใจว่าห้องสนามหลวงนั้นจะไม่พอเพียง – สำหรับที่จะรับประชาชนที่จะมาสนับสนุนอย่างแน่นอนครับ เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นว่าโดยหลักการแล้วนี้ไม่มีอะไรที่จะน่าจะต้องพิจารณากันอย่างกว้างขวางต่อไป เพียงแต่ว่าเราเห็นด้วยที่จะให้มีการกฎหมายว่าด้วยเรื่องการถ่ายทอดการประชุมรัฐสภาหรือไม่เท่านั้นเอง ส่วนในหลักการรายละเอียดนั้นเป็นเรื่องที่จะต้องไปวินิจฉัยพิจารณาแก้ไขกันในชั้นปฏิบัติ และประการสำคัญอีกประการหนึ่งนั่นก็คือ ถ้าหากเราได้มีการถ่ายทอดวิทยุกระจายเสียงแล้ว จะทำให้ประชาชนชาวไทยทั่วทั้งประเทศได้มีความรู้ในระบอบประชาธิปไตยมากยิ่งขึ้น ได้มีความรู้ว่าคุณแทนหรือวุฒิสมาชิกที่ทำหน้าที่เป็นผู้แทนของปวงชนชาวไทยนั้น ได้ทำหน้าที่ในการรักษาประโยชน์ของประเทศชาติ รักษาประโยชน์ของประชาชนมากน้อยเพียงใดแค่ไหน เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอสนับสนุนให้สภาแห่งนี้ได้รับหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอขอบคุณ เชิญคุณพิภพ

นายพิภพ อະສິຕິรัศน์ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พิศพ อະສິຕິรัศน์ ขอกราบเรียนท่านประธานด้วยว่า กระผมผู้วันนี้พูดด้วยความหนักใจ เพราะกระผมอยู่มาทั้งสภาผู้แทนราษฎรและมาได้รับเกียรติมาเป็นวุฒิสภามาร่วมกับท่านวุฒิสมาชิกในครั้งนี้นี้ ขอกราบเรียนว่ากระผมเองนั้นได้เคยเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๑๐ และก็ได้ตกไป มาสมัยที่แล้วเมื่อเป็นผู้แทนสมัยที่แล้วเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๘-๒๕๓๐ กระผมเองก็สนับสนุนร่างนี้มา มาบัดนี้ผมมานั่งอยู่ในสภาแห่งนี้มานั่งอยู่ในวุฒิสภา ท่านประธานที่เคารพ ด้วยความเคารพเป็นอย่างยิ่งต่อท่านอาจารย์ โอสถ โกศล ที่ท่านได้อภิปรายเมื่อสักครู่นี้

กระผมเองนั้นก็เห็นด้วยกับท่านเพียงครึ่งเดียว คือหมายความว่าควรรับหลักการ แต่ของท่านนั้นรับหลักการ โดยที่ขอให้ไปพิจารณาอีกให้ถ่องแท้ แต่ผมมันได้พิจารณาถ่องแท้มาตั้งแต่ปี ๒๕๒๓ และก็พิจารณามาแล้วถึง พ.ศ. ๒๕๒๖ - ๒๕๓๐ และมาพิจารณาจนกระทั่งถึงบัดนี้ เห็นด้วยนี้ กระผมเห็นว่าสภานี้สมควรจะรับหลักการ ไปเสียเลย แล้วก็ไปพิจารณาอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเมื่อสักครู่นี้อภิปรายไปแล้วว่า ไปพิจารณาในวาระ ๒ ว่าจะแก้ไขด้วยคำว่าอย่างไร ส่วนที่ท่านผู้มีเกียรติท่านได้บอกว่า ความจริงนั้นประชาชนสภาผู้แทนราษฎรมีอำนาจในการที่จะสั่งให้มีการถ่ายทอด กระผมเห็นด้วยกับซัดกัมป์ของสภาผู้แทนราษฎรนั้นให้อำนาจประชาชนที่จะบอกให้มีการถ่ายทอดแต่เมื่อเมื่อประชาชนสภาผู้แทนราษฎรส่งไปทั้งฝ่ายบริหารคือรัฐบาล รัฐบาลจะไม่ถ่ายทอดก็ได้ เพราะไม่มีกฎหมายบังคับ ข้อเท็จจริงอันนี้เกิดขึ้นมาแล้วครับ ผมอยากจะกราบเรียนว่าสมัยที่ผมเองร่วมรัฐบาลอยู่ก็เคยเป็นเช่นนี้ เพราะฉะนั้นถ้าเรามีกฎหมายไปเสียเลย กระผมเห็นว่าน่าจะเป็นประโยชน์กับประชาชน และผมเห็นว่าประชาชนนั้นเรียกร้องมาก และรัฐบาลนี้ก็ไม่ใช่ข้อ ท่านจะเห็นได้ว่าเมื่อตอนลงมติ ในสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกฝ่ายรัฐบาลและสมาชิกฝ่ายค้านทั้งสภาลงมติเป็นเอกฉันท์ รับหลักการและพิจารณา ๓ วาระรวด นั้นแสดงว่าตัวแทนของประชาชนเขาคงการให้มีการถ่ายทอด และรัฐบาลนี้ก็ต้องการให้มีการถ่ายทอด กระผมเห็นด้วยความเคารพว่า สภาแห่งนี้มาจะรับหลักการ แล้วก็ไปพิจารณาในวาระ ๒ ว่าเราจะแปรถ้อยคำว่าอย่างไรอีกครั้งหนึ่ง ขอขอบคุณครับ

ประธานรัฐสภา : หลังสุดนะ มองไม่เห็น เชิญ

นายอมร รักษาสัตย์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม นายอมร รักษาสัตย์ สมาชิกวุฒิสภา กระผมมีความหนักใจบางประการ ในกฎหมายนี้ คือกระผมเห็นว่ากฎหมายนี้ค่อนข้างจะขบถ กล ๆ อยู่ครับ คือในหลักการนี้ที่ว่าอยากจะให้มีการกฎหมายว่าด้วยการถ่ายทอดการประชุมนี้ครับ อันนี้ที่จริงไม่จำเป็น เพราะอะไรครับ เพราะเวลานี้ก็ถ่ายทอดกันอยู่แล้วครับ ท่านก็ได้อยู่แล้ว แล้วก็ไม่ต้อง

กฎหมายอะไร คือถ้าเราจะออกกฎหมายนั้นหมายความว่าเดิมมันเคยไม่ได้ กระจายเสียงไม่ได้ เพราะมีกฎหมายห้ามหรือมีอะไรก็เห็นแต่มาห้าม เราถึงหวังจะออกกฎหมายเพื่อให้เราจะได้ถ่ายทอดได้ แต่บังคับเราก็อถ่ายทอดกันอยู่แล้วเป็นปกติ เป็นเสมก ๆ อยู่แล้วนะครับ ก็ทำได้ไม่ผิดกฎหมายอะไรนะครับ และอีกประการหนึ่งก็คือว่า การออกกฎหมายนี้ก็ไม่ทำให้ก่อให้เกิดสิทธิ์ใหม่ ๆ อะไรเกิดขึ้นมานะครับ ไม่ได้ไปละเมิดข้อความในส่วนไหนนะครับ - เพียงแต่ว่ามาตรา ๓ กับมาตรา ๔ นี้จะทำให้เกิดว่าใครจะต้องรับผิดชอบตรงไหนบ้างนะครับ ซึ่งไม่ใช่เรื่องที่สำคัญ สำหรับ เหตุการณ์ที่ต้องทำให้ประชาชนได้ติดตามเรื่องราวเกี่ยวกับการประชุมนั้น กระผมเห็นด้วย แล้วก็อยากจะให้เป็นไปตามนั้นและอย่างจริงใจ และจะไม่มีการกลั่นแกล้ง บิดเบี้ยว ถ่วงอะไร เป็นอันขาดนะครับ ในส่วนตัวกระผมเองจะสนับสนุนอย่างยิ่งนะครับ แต่ข้อที่น่าหนักใจนั้นคือในมาตรา ๓ กับมาตรา ๔ นั้นจะไม่ทำให้เกิดผลตามที่ต้องการ มันจะเกิดปัญหา ทำให้เกิดปัญหาหน้าครับ กระผมจะได้รีบปรึกษายกต่อไปนะครับ

มาตรา ๓ มีสาระว่า ประชาชนรัฐสภา ประชาชนวุฒิสภา ประชาชนสภาผู้แทน - สามารถถอดถอนคำสั่งให้แก่กรมประชาสัมพันธ์ถ้าการถ่ายทอดการประชุมครั้งใดก็ได้ครบแล้ว ถ้ามีผลเป็นการละเมิดต่อกฎหมาย กรมประชาสัมพันธ์ไม่ต้องรับผิดชอบ อันนี้ในะครับก็มีข้อสังเกตว่า กรมประชาสัมพันธ์เป็นส่วนราชการอยู่ในราชการในฝ่ายบริหาร เวลานี้สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรีเป็นผู้สั่งการ คนอื่นสั่งการเขาไม่ได้นะครับ จะเป็นการก้าวก้าวการใช้อำนาจอธิปไตยตามรัฐธรรมนูญจากมาตรา ๓ นะครับ มาตรา ๓ ขออนุญาตนะครับ บอกว่า อำนาจอธิปไตยมาจากปวงชนชาวไทย พระมหากษัตริย์ผู้เป็นประมุขทรงใช้อำนาจนั้นทางรัฐสภา คณะรัฐมนตรี และศาลตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ คือพูดง่าย ๆ ว่า ตามมาตรา ๓ แยกอำนาจไว้สำหรับอำนาจนิติบัญญัติทางรัฐสภา แล้วก็อำนาจบริหารทางคณะรัฐมนตรี อำนาจตุลาการทางศาล อันนี้ก็เป็นที่ทราบกันอยู่แล้ว เราจะยื่นคอม หรือสนับสนุนให้ท่านประธานที่นั่งอยู่นั้นะครับ มีอำนาจสั่งงานของราชการฝ่ายพลเรือน

ฝ่ายทหาร ฝ่ายตำรวจ ฝ่ายตุลาการนี้จะถูกหรือครบ อันนี้ครบเป็นปัญหาหลักที่กระหม่อม เมื่อครั้ง
กฎหมายนี้ผ่านมามีอภิปรายก็ได้ฟังไว้แล้วว่า อันนี้จะไม่ถูกเป็นข้ออ้างถึง จะขัดกับมาตรา
นี้ จี๊ดก็ตัวหลักของการบริหารตามระบอบประชาธิปไตยอย่างแท้จริง เสนอครบนี้ เป็นข้อหนึ่ง
นะครบที่ว่ามาตรา ๓ นั้นมันจะขัดนะครบ ส่วนอีกส่วนหนึ่งที่ว่า เมื่อกรมประชาสัมพันธ์ไป
ถ่ายเทคแล้วมันไม่ต้องรับผิดนะครบ ศาลฎีกาก็ได้ตัดสินเขาไว้แล้ว แต่การตัดสินของศาล
ฎีกาก็เป็นแค่เพียงการตัดสินในแต่ละคดี ในวันข้างหน้าอาจจะมีคนฟ้องกรมประชาสัมพันธ์ได้ -
เหมือนกันนะครบ เป็นไปได้นะครบ

ส่วนมาตรา ๔ นั้นมีสาระสำคัญว่า ประธานในที่ประชุมนี้ครบ มีหน้าที่จะ
ควบคุมดูแลการถ่ายเทคมิให้มีผล เป็นการละเมิดต่อกฎหมาย ถ้าเห็นว่าการอภิปรายไม่ยุติให้
ระงับการถ่ายเทคเป็นการชั่วคราว อันนี้เกิดปัญหาหลายประการแน่นอนครบคือ

ประการแรกกฎหมายนี้ยอมรับการถ่ายเทคนี้อาจจะมีผล เป็นการละเมิดต่อกฎหมาย
ได้ ซึ่งหมายความว่ากฎหมายนี้ไม่ได้ใช้ เอกสิทธิ์ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๑๔ แต่อย่างใด จึง
ไม่มีทางที่จะขัดกับรัฐธรรมนูญได้ มีหลาย ๆ ท่านเข้าใจว่าจะขัดกับมาตรานี้ ที่จริงจะไม่ขัดกับ
มาตรานี้นะครบ เพราะว่ามาตรา ๑๑๔ นั้นจะคุ้มครองการกล่าวถ้อยคำในที่ประชุมสภาเท่านั้น
เมื่อเสียงออกไปนอกประชุมสภาเมื่อไร เอกสิทธิ์นี้คลุมไปไม่ถึงแล้วนะครบ นั้นประการที่ ๑

ประการที่ ๒ กฎหมายนี้หลักการระบอบความรับผิดชอบต่อการกระทำผิดกฎหมายมา ที่
ตัวประธานในที่ประชุมนะครบ เพราะระบุว่า เป็นหน้าที่ ถ้าทำไม่ดีกว่าประธานสืบทอดทำหน้าที่ไม่ได้
เป็นการบกพร่องต่อหน้าที่ ใครเสียหายเขาก็ฟ้องประธาน ถ้ามีความผิดกฎหมายเกิดขึ้นประธาน
ไปเป็นจำเลยที่ ๑ นะครบ อันนี้ผมเป็นห่วงที่สุดก็อยากจะได้เรียนฝากทุก ๆ ท่านไว้

ในประการถัดไปในฐานะที่มาตรา ๔ เที่ยงอย่างนี้ ประธานที่อยู่ในที่ประชุมจะ
อยู่ในฐานะลำบากมากที่จะวินิจฉัยว่าคำพูดอย่างใดจะผิดกฎหมายหรือไม่ เพราะผู้เสียหาย
ก็มีมากมายคนฟังทั่วประเทศ แล้วทั่วโลกด้วยนะครบ ผู้เสียหายมีมากนะครบ แล้วก็ผู้ที่
ถูกกล่าวถึงนั้นนะ เขาจะรู้สึกตัวเองเขาเสียหายหรือเปล่า แล้วเขาจะนำไปฟ้องศาลหรือไม่

คือการกระทำในสภาที่แปลที่จะเกิดขึ้นมันอยู่ห่างกันเหลือเกินนะครับ คิดคิดได้ยาก จะต้อง
มีศาลเป็นผู้วินิจฉัยว่ามีการทำให้เกิดการละเมิด มีการละเมิดเป็นการผิดจริงหรือไม่นะครับ -
ดังนั้นใครก็ตามที่เป็นประธานนะครับ สำหรับท่านประธานปัจจุบันที่ท่าน้ำที่ชั่วคราวนี้ผมก็ทราบ
ดี ท่านไม่กลัวนะครับข้อผิดพลาด แต่สำหรับคนบางคนที่ต้องคอยกังวลว่า เอ๊ะมันจะผิดหรือ-
เปล่า ถ้าผิดก็จะห้ามพูด ที่นี้พอห้ามพูดหรือระงับการถ่ายทอดมันก็เป็นการตัดสิทธิ์ผิดรัฐธรรมนูญ
เสียอีกนะครับ ผิดรัฐธรรมนูญที่จะห้ามไม่ให้สมาชิกพูดนะครับ ไปห้าม เขาได้หรือครับ จะ
ผิดอย่างไรครับ จะไปห้ามเขาได้อย่างไร เพราะว่าถ้าเป็นจารประมุขิตะครับไม่มีการถ่ายทอด
นี้เขาพูดอะไรได้แยะนะครับ แต่พอถ่ายทอดแล้ว เอ้า ประธานจะมาคอยห้ามเสียอีกนะครับ -
อย่างนี้นะครับ แล้วอีกอย่างหนึ่งถ้าเราบอกว่าคำพูดบางตอนนี้อาจจะไม่เหมาะสมก็จะระงับการ
ถ่ายทอด มันก็จะถูกระงับ คนที่ถ่ายทอดฟังวิทยุไป เอ๊ะ เขียวหยุดเสียอีกแล้ว เดียว
ประธานห้ามเสียอีกแล้วนะครับ เพราะว่าประธานก็ต้องคอยระวังตัว ส่วนกับประธานที่ค่อนข้าง
ข้างจะระวังตัวนะครับ สำหรับประธานที่ไม่ระวังตัวก็ต้องเกิดความหนักใจเพราะว่าจะต้อง
คุมการประชุมว่าใคร เขายกมือ คุณว่าเรื่องนี้อภิปรายมีประเด็นหรือไม่อะไรต่ออะไร แล้ว
ยังจะต้องฟังว่ามีจะผิดอะไรตรงไหนหรือเปล่าครับ ถ้าเผลอไปก็เสียหายนะครับ แล้ว
การจะขอลงคำพูดนั้นมันก็ไม่เกิดผลอะไร ไม่เหมือนกับเวลาที่เรานั่งในที่ประชุมนี้ หรือ
เหมือนอย่างกับคนในครอบครัวเดียวกันจะทะเลาะเบาะแว้งกันอะไรกัน สิ่งเสียงดังอะไร
ต่ออะไรกันก็ปรับความเข้าใจกันได้ แต่เสียงเมื่อกลออกไปนอกประเทศออกไปนอกห้องประชุมแล้ว
มันออกไปทั้งในประเทศไทย แล้วยังจะมีคนถ่ายทอดไปต่างประเทศแล้วยังมีคนอัดเทปไปขาย
หรือไปแจกอีกนะครับ อย่างนี้จะขอลงได้ยังไงครับ พูดไป แล้วความเสียหายที่เกิดขึ้น
ก็เกิดขึ้นไปเรียบร้อยแล้วนะครับ อย่างนี้คนที่เขาเป็นผู้เสียหายเขาก็ต้องหาทางฟ้องร้องแน่นอน
แล้วประธานก็จำเลยที่ ๑ นะครับ นี่ตามกฎหมายนี้จะทำให้ประธานเป็นจำเลยที่ ๑ แล้วอีก
อันหนึ่งข้อสังเกตอีกอย่างหนึ่งที่น่าฉกฉกก็คือว่า กฎหมายนี้ทำให้ผู้พูดนั้นนะครับ ให้สมาชิกผู้พูด
ผู้อภิปรายนี้มีความรับผิดชอบลง เพราะเหตุว่าอ้างไปแล้วพูดไปแล้วประธานไม่ห้าม ถูกไหมครับ

ประชาชนไม่ห้ามก็พูดได้ พูดไปเรื่อย ๆ เพราะฉะนั้นในทางกฎหมายถ้าจะมีความผิดเกิดขึ้นกลายเป็นจำเลยที่ ๒ คนที่ทำผิดจริงจะครบกลายเป็นจำเลยที่ ๒ คนที่นั่งฟังเฉย ๆ ห้ามไม่ทันจะครบ เป็นจำเลยที่ ๑ นะครับ นี้อย่างนี้ท่านจะเอาใหม่ครับ อันนี้ผมว่าเป็นประเด็นสำคัญที่น่าพิจารณานะครับ

ทีนี้เมื่อเป็นเช่นนี้จะมีทางออกกฎีก้อย่าง คราวนี้ผมสองคิดดูก็น่าจะมีทางออกให้ ๓ ทาง คือ ๑. ไม่ต้องออกกฎหมายฉบับนี้ะครับ ให้สภาแจ้งรัฐบาลขอให้อภัยโทษให้สำเร็จแล้วอย่างที่ท่านอยู่ได้เวลานี้ ข้อนี้จะมีผลนะครับ ที่ทำให้สมาชิกผู้พูดแต่ละคนต้องรับผิดชอบตัวเองเพราะจะต้องเป็นจำเลยแต่ผู้เดียว หรือจะต้องเป็นจำเลยที่ ๑ เขกสิทธิ์ตามมาตรา ๑๑๘ ไม่คลุมมาถึงนะครับ ส่วนที่จะกลัวว่ารัฐบาลจะไม่ยอมให้อภัยโทษตั้งที่สมาชิกทางท่านซึ่งเคยเล่าถึงอดีตนั้นผมรู้สึกว่าเป็นปัญหาทางการเมือง เป็นปัญหาทางการเมืองระหว่างสภากับรัฐบาลกับคณะรัฐมนตรี ซึ่งไม่น่าจะเกิดขึ้น หรือสภาในฝ่ายการเมืองนั้นน่าจะมีกลไกที่จะร่วมมือหรือไม่ร่วมมือกับคณะรัฐมนตรีบ้าง เมื่อสมมุติว่าสภาขอความร่วมมือให้อภัยโทษ คณะรัฐมนตรีไม่ยอมให้อภัยโทษ สภาที่เลิกประชุมสิครับ กฎหมายทั้งหลายก็ไม่ดำเนินการ หรือไม่เลิกก็คัดคงอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาลก็ทำได้ครับ ก็กลไกทางการเมืองซึ่งไม่ใช่เป็นกลไกทางกฎหมายแต่เป็นกลไกทางการเมือง ก็น่าจะทำได้ครับ เพราะฉะนั้นแนวที่ ๑ นี้คือไม่ต้องออกกฎหมาย ไม่ออกกฎหมายก็ทำได้อยู่แล้ว ๒. ออกกฎหมายนี้แต่อย่างไรเสียก็ต้องแก้ - มาตรา ๓ นะครับ ที่ให้ประชาชนสภาแจ้งนายกรัฐมนตรีสั่งให้กรมประชาสัมพันธ์ถ่ายทอด ให้อย่างน้อยมาตรา ๓ นี้ต้องแก้แน่ครับ แต่ว่าถ้าจะแก้เฉพาะมาตรา ๓ มาตรา ๔ ก็ยังคุยตรงที่ว่าประชาชนเป็นจำเลยที่ ๑ นะครับ ผู้พูดเป็นจำเลยที่ ๒ นะครับ สิ่งนี้ก็เป็นเรื่องที่เราควรจะคิดกันว่าเราจะให้ความเป็นธรรมต่อท่านประชาชนใหม่ครับ ท่านประชาชนทั้งสภาผู้แทนรองประชาชน และประชาชนวุฒิสภา ทั้งรองตัวคณะรัฐมนตรีจะมาทำหน้าที่นะครับ ไม่ได้เป็นผู้พูดเองนะครับ แต่ต้องรับผิดชอบหนัก คนพูดนั้นรับผิดชอบรอง มันจะยุติธรรมหรือไม่ สมาชิกเองนี้จะเห็นไหมว่าเราเองกำลังจะเอาเปรียบประชาชนของเรา สมาชิกจะยอมไหมครับที่จะ

เขาเปรียบประชาชนของตัวเอง โดยตัวเองเป็นคนพุทธะครับ เรายิ่งเอ็งเอ็นจอย (Enjoy) ปาก แต่ว่าไม่ต้องรับผิดชอบหรือรับผิดชอบน้อยลงนะครับ แล้วในใจจุ่มนกระดมอยากจะเรียน ว่าถ้ามีการฟ้องร้องเกิดขึ้นประชาชนอาจจะถูกจำคุก หรือจะต้องถูกปรับชำระค่าเสียหาย ถ้า การกระจายเสียงนี้ออกไปทั่วประเทศหรือทั่วโลก อัดเทปขายด้วยนะครับ เขาคงเรียก ค่าเสียหายหลายล้านบาท กระผมกับท่านประธานที่หัวหน้าที่ชั่วคราวอยู่ก็มีความเคารพรักท่าน เป็นอันมาก ไม่อยากจะทำให้ท่านถูกหากรุนในตมแก่ะครับ ถ้าท่านทั้งหลายจะต้องถูกจำคุก เป็นเวลานาน ๆ ถูกปรับเป็นราคาเป็นเงินหลาย ๆ ล้านบาทนี้ ประชาชนสภาจะลำบากใจ มาก แล้วต่อไปจะหาคนเป็นประธานยากนะครับ จะหาคนเป็นประธานยากครับ อันนี้ก็เป็น เรื่องของในคัวกฎหมาย ที่นี้ในเรื่องของการแก้รัฐธรรมนูญนั้น ก็อยากจะเรียนว่ามีข้อที่นำ- พิจารณาเหมือนกันว่ากฎหมายนี้จะกระเทือนถึงรัฐธรรมนูญที่หลายมาตรา มาตรา ๓ กระผม ได้อ่านแล้ว ส่วนมาตรา ๔๓ นี้ก็บอกแล้วว่าเอกชนที่มีสิทธิ บุคคลมีสิทธิที่จะฟ้องหน่วยราชการได้ ดังนั้นที่ศาลฎีกาวินิจฉัยนั้นมันก็ยังไม่ได้ถึงกับเด็ดขาด มันก็อาจจะมีโอกาสให้คนไปฟ้องกรมประชา- สัมพันธ์ให้ต้องพลอยเป็นจำเลยไปได้เหมือนกันนะครับ ส่วนมาตรา ๑๑๔ ซึ่งกล่าวถึงเอกสิทธิ์ ของสมาชิกในการกล่าวถ้อยคำนั้นไม่ขัดต่อร่างกฎหมายตามที่เสนอมาในะครับ จะแก้ก็ได้ไม่แก้ ก็ได้ในะครับ แต่อย่างไรก็ตามถ้าวันใดวันหนึ่งจะมีการแก้ กระผมก็อยากจะทำให้บันทึกไว้ในที่นี้ว่า กระดมอยากจะเรียนว่ารัฐธรรมนูญตามมาตรา ๑๑๔ ของเรานั้นไม่ตรงกับหลักการสากลเขา ก็อาจจะเป็นเพราะบรรพบุรุษของเราหรือว่าผู้ที่ร่างรัฐธรรมนูญในยุคแรก ๆ นั้นในะครับ ไม่ได้เข้าใจ หรือไม่ได้เห็นตัวแท้จริงของรัฐธรรมนูญอังกฤษนะครับ ซึ่งอันนี้อยู่ในประกาศ สิทธิมนุษยชนของอังกฤษ เมื่อ ค.ศ. ๑๖๘๘ ๓๐๐ ปีมาแล้วนะครับ อันนี้อยู่ใน บิลล์ ออฟ ไรท์ส (Bill of Right) ข้อ ๘ นะครับ ข้อ ๘ เขามองว่า เสรีภาพในการพูดและการ อภิปรายหรือการดำเนินการในรัฐสภาจะไม่ถูกกล่าวหาหรือซักถามในศาล หรือที่อื่นใดนอกจาก สภา นั้นหมายความว่า ไม่ได้หมายความว่าเกิดสมาชิก เป็นสมาชิกรัฐสภาขึ้นมาแล้วเกิดเอกสิทธิ์ ทำอะไรก็ได้ ไม่มีใครในโลกนี้จะลงโทษได้ ไม่ใช่อย่างนั้นนะครับ

เขามองคนอื่น

ศาลอื่นหรือที่อื่นจะนำสมาชิกไปลงโทษไม่ได้ แต่สภาเขาจะลงโทษคนของเขาเอง ดังนั้น แสดงให้เห็นว่าในรัฐธรรมนูญในหลักการของประชาธิปไตยนั้นจะไม่มีใครอยู่เหนือกฎหมาย แต่ มาตรา ๑๑๔ ของเรานี้อ่านดี ๆ นะครับ จะเห็นว่ามันมีบางคนอยู่เหนือกฎหมายได้ ก็เพราะว่าไม่ถูกลงโทษด้วยวิธีใด ๆ แต่ของระบบรัฐธรรมนูญจริง ๆ นั้นจะต้องถือว่าสมาชิกก็เป็นส่วนหนึ่งของสภา สภาจะต้องลงโทษคนของตัวเอง ซึ่งสภาคงกตัญญูที่มีประวัติในการลงโทษของตัวเองมาแล้วทุกระดับโทษนะครับ ที่กระผมเคยได้ศึกษาไว้ะครับ แล้วก็ได้พิมพ์ลงในหนังสือ รัฐสภาสาร ฉบับเดือนกันยายนาคม ๒๕๒๕ นี้เอง ขอความพิจารณาที่ท่านที่สนใจอยากจะดู เรื่องของ เอกสิทธิ์ เรื่องของประเพณีการปกครองนี้ะครับ ที่กระผม เขียน เรื่องที่เกี่ยวกับออสเตรเลีย ซึ่งเป็นกรณนำหลักการของอังกฤษมาใช้ แล้วหลักการนี้ใช้ทั่วโลกในหลักการของระบอบประชาธิปไตยที่จะใช้ เรื่องของ เอกสิทธิ์นี้ะครับ ดังนั้นถ้าจะแก้รัฐธรรมนูญในเรื่องนี้สักวันหนึ่งข้างหน้า นะครับก็อยากจะขอฝากเขาไว้ว่าควรจะเป็นอย่างนี้ ที่นี้ในแง่ของการกระจายเสียงถ่ายทอด ห้องประชุมมันเวลานี้มีกฎหมายหลายประเทศในยุโรปนะครับที่ระบุว่า ถ้าพูดในสภาจะได้รับ ความคุ้มครอง ถ้าพูดนอกสภาไม่คุ้มครอง นี่เขาก็เขียนไว้แล้วเป็นตัวอย่างแล้ว เพราะฉะนั้น ถ้ากฎหมายของเราไม่มีก็จะแปลว่าอย่างนั้นเหมือนกัน จะมีความหมายอย่างเดียวกัน โดยสรุปแล้วกระผมอยากจะเรียนโดยสรุปว่าควรจะออกกฎหมายนี้ได้ ถ้าประชาชนยอมเป็นจำเลยที่ ๑ นะครับ แล้วก็คงอยากจะเรียนหาหรือเหมือนกันว่าท่านประธานยินดีจะเป็นจำเลยที่ ๑ ใหม่ ครับ ถ้ายินดีก็กระผมจะลงคะแนนว่าควร จะออกกฎหมายนี้ได้ นะครับ แล้วก็ประการที่ ๒ ไม่ต้องออกกฎหมายนี้ ไม่ต้องออกกฎหมายนี้เพราะว่าถ่ายทอดได้อยู่แล้วนะครับ แล้วก็ผู้พูด ก็คงรับผิดชอบตัวเองเป็นหลักอยู่แล้ว ซึ่งมันก็ยุติธรรมดีก็เป็นธรรมดา แล้วก็เป็นการแสดงน้ำใจ นึกก็พา เมื่อเราพูดเราก็รับผิดชอบ ไม่ต้องโยนบาปไปให้ท่านประธานซึ่งซักจะมีอาวุโสยิ่งขึ้น ทุก ๆ วัน ครับ กระผมขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานรัฐสภา : ขอขอบคุณที่ออกสำห้เป็นห่วง เชิญครับ หลัง ทางนี้บ้าง มองไม่เห็นนะ มันไกลสุดลูกหูลูกตา

นายกระมล ทองธรรมชาติ : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระมล นาย
 กระมล ทองธรรมชาติ สมาชิกวุฒิสภา ด้วยความเคารพในความคิดเห็นของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
 หลายท่านที่ได้พูดไปแล้วนะครับ เกี่ยวกับกรณีนี้อาจจะทำให้มีการศึกษากฎหมายเรื่องนี้ก่อน กระมล
 เห็นว่าน่าจะไม่ใช่จำเป็นแล้ว วุฒิสภาเราพอจะวินิจฉัยได้แล้วครับว่าควรจะได้รับหลักการหรือไม่รับ
 หลักการ เพราะว่าเราเคยตัดสินใจไปแล้วว่าเรารับหลักการนะครับ แต่ถ้าเป็นห่วงเป็นใย
 ว่าเทคนิคการออกกฎหมายจะไม่ถูกต้องก็สามารถที่จะไปแปรญัตติกกันในชั้นกรรมาธิการได้ว่าข้อ
 โศเป็นข้อที่อาจจะทำให้มีปัญหาในทางปฏิบัติ กระมลจึงอยากจะขอถามเรียนว่าไม่เห็นด้วยที่จะ
 มีการศึกษาเรื่องนี้ก่อนรับหลักการนะครับ เพราะถือว่าวุฒิสมาชิกรู้เรื่องดีหมดทุกคนแล้วว่าควร
 จะมีกฎหมายแบบนี้หรือไม่ น่าจะตัดสินใจได้เลยว่าจะรับหรือไม่รับหลักการ

ประการที่ ๒ ที่กระมลอยากจะถามเรียนก็คือว่ากฎหมายนี้จะขัดกับรัฐธรรมนูญ
 หรือไม่นั้นคงไม่ใช่เป็นเรื่องที่เราจะวินิจฉัยกันในที่นี้ เพราะองค์การที่จะวินิจฉัยเรื่องการจัด
 หรือไม่จัดรัฐธรรมนูญนั้นเมื่ออยู่แล้ว หากท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคิดว่ากรณีนี้ออกกฎหมายนี้ไปแล้ว จะ
 ขัดกับรัฐธรรมนูญ ก่อนที่นายกรัฐมนตรีจะนำขึ้นทูลเกล้าฯ เพื่อทรงลงพระปรมาภิไธยนั้น ก็ยัง
 มีโอกาสที่จะเข้าสู่กันเพื่อยื่นเรื่องราวขอให้ตุลาการรัฐธรรมนูญวินิจฉัยได้นะครับ ให้สมาชิก
 เพียง ๑ ใน ๕ หรือ ๑๐๐ กว่าคนเท่านั้นและครับ ก็จะสามารถให้ตุลาการรัฐธรรมนูญวินิจฉัยได้
 แล้วเรื่องก็จะได้อยู่ที่กันเสียที่เดิครับว่ากฎหมายนี้ขัดกับรัฐธรรมนูญมาตราไหนบ้าง แล้วก็จะ
 เป็นการให้ความรู้แก่ประชาชนด้วยนะครับว่า รัฐธรรมนูญของเราเนั้นมีความศักดิ์สิทธิ์กฎหมาย
 ธรรมดาจะขัดกับรัฐธรรมนูญไม่ได้ เพราะยังไม่เคยมีการวินิจฉัยกันโดยนะครับ ว่ากฎหมาย
 ขัดรัฐธรรมนูญหรือไม่ในเรื่องใดนะครับก็อยากจะขอถามเรียนว่าข้อให้มีการรับหลักการ หรือ
 ไม่รับหลักการกันในวันนี้เลยนะครับ ในส่วนของกระมลนั้นเห็นว่าจะรับหลักการได้ เพราะ
 ว่าเราพูดเรื่องนี้ กันมานานแล้ว แล้วระบอบการ เมืองของไทยเราเนั้นเป็นระบบสภา เน้นก็อยาก
 จะให้ความรู้เกี่ยวกับระบบสภานี้ได้มีเผยแพร่ไปอย่างกว้างขวางทั่วประเทศ แล้ววิธีการที่
 จะเผยแพร่ได้ที่ดีที่สุดนะครับ ก็คือกรณีนี้อาจจะเสี่ยงทางวิทยุกระจายเสียงหรือวิทยุโทรทัศน์ -

แล้วแต่กรณี ถ้าหากว่าท่านประชาชนได้ไปต่างจังหวัด ซึ่งท่านประชาชนก็มีพื้นที่อยู่ที่ใกล้เคียงกับจังหวัดที่ผมเกิดก็คงจะทราบดีนะครับว่าประชาชนในต่างจังหวัดนั้นนิยมฟังการถ่ายทอดเสียงกันมาก แล้วก็จะวิพากษ์วิจารณ์กันว่าทำไมคนนั้นพูดอย่างนั้น ทำไมคนนี้พูดอย่างนี้ แล้วที่อาจจะเรากลัวว่าสมาชิกสภาจะพูดมากเพื่อหาเสียงนั้น ผมว่าอย่าไปกลัวเลยนะครับ สมาชิกหาเสียงดีกว่าหาคะแนนด้วยการซื้อเสียง ถ้าเขาทำการหาเสียงตลอด ๔ เป็นะครบอย่างดีแล้ว การใช้เงินซื้อเสียงก็คงจะลดน้อยลงนะครับ ท่านประชาชนก็คงทราบดีนะครับว่าการใช้เงินซื้อเสียงนั้นเป็นกันดารยาค่อระบบประชาธิปไตย แต่การถ่ายทอดเสียงนั้นไม่เป็นอันตรายหรือครับ ปล่อยให้เขาหาเสียงเถละครับ

อีกประการหนึ่งนะครับที่หลายท่านนะครับก็เกรงว่าออกกฎหมายฉบับนี้ไปแล้ว - อาจจะมีขัดกับหลักการบริหารนะครับ ครับ ถ้าหากว่าเขียนอย่างนี้อาจจะขัดกับหลักการบริหารครับ ที่ให้ฝ่ายนิติบัญญัติไปสั่งองค์กรทางฝ่ายบริหารให้ทำอย่างนั้นทำอย่างนี้ ผมยอมรับในจุดนี้ แต่ก็อาจจะแก้ไขได้นะครับในชั้นแปรญัตติว่าให้เขียนในลักษณะที่ไม่ขัดกับหลักการบริหารได้ ถ้าหากว่าร่างของวุฒิสภาไม่เหมือนกับร่างของสภาผู้แทนราษฎร ก็มีโอกาสที่จะตั้งกรรมาธิการร่วมกันเพื่อทำความเข้าใจให้ตรงกันก็จะ เป็นการประสานความคิดและความต้องการของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และสมาชิกวุฒิสภาที่อาจจะร่วมมือกันช่วยพัฒนาระบบประชาธิปไตย ซึ่งอยู่ในระบบรัฐสภาของเรานี้ให้พัฒนาก้าวหน้า และเป็นประโยชน์ต่อประชาชนอย่างกว้างขวาง ผมจึงอยากจะเรียนต่อท่านประธานนะครับว่า อยากจะให้ลงมติในเรื่องว่าเราควรจะมีหลักการหรือไม่รับหลักการ แต่ผมขอสนับสนุนว่ากฎหมายฉบับนี้ควรจะมีรับหลักการได้แล้ว เราสามารถแปรญัตติได้อย่างกว้างขวางครับ ไม่มีข้อใดที่จะแปรไม่ได้ เพราะหลักการมีเพียงกว้าง ๆ ว่าให้มีกฎหมายว่าด้วยการถ่ายทอดเสียงเท่านั้น เพราะฉะนั้นจะสามารถแปรญัตติว่าเทคนิคการออกกฎหมายหรือวิธีการถ่ายทอดหรือจะทำอย่างไรให้ไม่ต้องเกิดปัญหาอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติวิตกกังวลว่า ประธานสภาจะต้องเป็นจำเลยที่ ๑ หรือสมาชิกผู้พูดเป็นจำเลยที่ ๒ ะไรอย่างนั้นนะครับ ก็สามารถเขียนได้ในชั้นแปรญัตติครับ

จึงอยากจะขอลาเรียน

ท่านประธานสภาฯ ครั้นว่าได้โปรดคำเนิมนการให้มีการลงมติในเรื่องว่าควรจะรับหลักการหรือไม่รับหลักการในเช้าวันนี้เลย ขอพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : พี่สามนทร์ครับ

นายสามนทร์ สายสว่าง : ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้ฟังคำอภิปรายของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ทุกคนก็เห็นพ้องต้องกันว่าควรขยายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ไปทั่ว + ประชาชนให้รับทราบในการประชุมสภา รัฐสภา เป็นคุณเป็นประโยชน์ ทุกคนเห็นด้วยกันทั้งนั้น ก็คงฟังอยู่แล้วก็รู้สึกว่ายังคิดขัดแย้งต่าง ๆ ความที่ได้ฟัง เพราะฉะนั้นเพื่อความไม่ประมาทแล้ว เวลาของเรามีอยู่ถึง ๖๐ วันเพื่อความรอบคอบของวุฒิสภา ว่าเราจะใคร่ครวญรับหลักการหรือไม่รับหลักการอย่างหนึ่งอย่างใด ฉะนั้นทางที่ดีแล้วควรจะได้พิจารณากันอย่างรอบคอบ แล้วกฎหมายนี้ถึงจะยังไม่ออกใช้ ถ้ามีความจำเป็นรัฐบาลก็เป็นรัฐบาลของประชาชนก็อาจจะให้ถ่ายทอดได้ ผมใคร่จะเสนอเพื่อความรอบคอบให้สภานี้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาก่อนรับหลักการ เพราะมันยังมีระยะเวลาสมควร เพราะเราจะได้ดูเหตุผลดูผลว่าเราจะทำอย่างไรเหมาะสม ผมจึงขอประธานกราบเรียนเสนอให้สภานี้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาก่อนรับหลักการครับ ผู้ใดเห็นด้วย โปรดรับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ครับ ที่อภิปรายทั้งหมดมีแนวคิดที่จะตั้งคณะกรรมการวิสามัญก่อนรับหลักการกับที่จะพิจารณารับหลักการหรือไม่รับหลักการกันเสียเลยเพื่อที่จะให้ได้ผลที่แน่นอน ผมขออนุญาตเรียนถามที่ประชุม ท่านผู้ใดเห็นว่า ควรจะตั้งคณะกรรมการ เติญ ๆ มีอะไร

นายภาคม มกรานนท์ : อย่างเพิ่งรวบรัดสิครับ ง่ายอยู่ละครับ พี่สามนทร์เป็นผู้เสนอ มีผู้รับรองครบถ้วนตามข้อบังคับทุกอย่างนะครับ แต่ผมคิดว่ารัฐบาลชุดปัจจุบันนี้คณะรัฐมนตรีคือรัฐบาลประชาธิปไตย นายกรัฐมนตรีมาจากการเลือกตั้งนะครับ ไม่ใช่มาจากการแต่งตั้ง และนายกรัฐมนตรีเองก็เคยออกโทรทัศน์เมื่อต้นปีแล้วนะครับ ว่าท่านเป็นประชาธิปไตยเต็มใบ

ก็ทำไมละครับ ในเมื่อ พ.ร.บ.ถ่ายถอดเสียงอันนี้ผ่านมาจากสภาล่าง ผมอยากจะเรียน
ง่าย ๆ นิดเดียวครับ ว่าก่อนที่จะขึ้นมาสู่สภานะครับ กฎหมายฉบับนี้เสนอโดยสภาผู้แทนราษฎร
รัฐบาลมีตั้ง ๒๓๘ เสียง ฝ่ายค้านมีแค่ ๑๒๓ เสียงเท่านั้นเอง ถ้าเผื่อจะไม่รับก็ไม่รับมาเสีย
ตั้งแต่ต้นสิครับ โยนขึ้นมาบนสภานบน เสร็จแล้วก็มาตั้งกรรมาธิการเพื่อพิจารณาหรือศึกษาเสียก่อน
จะศึกษา ๕๐ วัน ๒๐ วัน ผมก็ไม่ว่าอะไร เพราะอีกไม่กี่เดือนก็ใกล้สมัยประชุมแล้ว ก็อย่างที่ว่า
อาจารย์กระมล ก็ควรจะรับหลักการไป แล้วก็แปรญัตติกินเสียให้มันเสร็จสิ้นกันไป
ครับ ผมขอเรียนถามท่านประธานผ่านไปถึงท่านรองนายกรัฐมนตรีด้วย ผมถามตรง ๆ เลยครับ
ว่ารัฐบาลอยากจะมี พ.ร.บ. ถ่ายทอดใหม่ ขอให้คอมผมด้วย ขอคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญครับ

พลเอก เทียนชัย สิริสัมพันธ์ (รองนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม พลเอก เทียนชัย สิริสัมพันธ์ รองนายกรัฐมนตรี ขอเรียนตอบว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องของ
สภา ที่นี้เมื่อสภาผู้แทนราษฎรมีมติอย่างไรนั้น รัฐบาลก็ยอมปฏิบัติตามนั้น และเห็นด้วย
สำหรับในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครับ

นายอาคม มกรานนท์ : ขออนุญาตครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เขา คิดพันจะว่าอะไรก็ว่ามา

นายอาคม มกรานนท์ : คือท่านรองนายกรัฐมนตรีท่านไม่ได้ตอบในฐานะ -
รัฐบาลนะครับ ท่านตอบในฐานะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสพบุรี ผมถามให้ท่านตอบใน
ฐานะรัฐบาลว่า รัฐบาลต้องการ พ.ร.บ. ฉบับนี้ไหมครับ ขอคุณครับ

(นายชวลิต รุ่งแสง ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เชิญชวลิตก่อนก็ได้

นายชวลิต รุ่งแสง : ท่านประธานที่เคารพ ถ้าอย่างผมนี้สงสัยมันจะลักษณะ
คล้าย ๆ กลาย ๆ ประท้วงนะครับท่านประธาน เอาหาหรือกันดีกว่าครับ ขณะนี้เรากำลัง
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้วก็มีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ คือ คุณसानนท์ สายสว่าง ได้
เสนอขึ้นมาอย่างนั้น แต่ปรากฏว่ามีสมาชิกอีกท่านหนึ่งก็คือคุณอาคม ได้อภิปราย ไปอีกข้างหนึ่ง

ผมว่าอยากจะให้อยู่ในดุลพินิจของท่านประธานว่า เราควรจะทำอะไรไปประเด็นไหนกันเสียก่อน จะลงมติตามที่ท่านसानนท์ว่า หรือว่าจะยอมให้ท่านลาออกมา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ตกลงเอาความใจผมกันแล้วกันนะ

นายชวลิต รุ่งแสง : ตรีเทียม ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : เอาความใจผมมาแล้วกัน เป็นอันว่าหยุดอภิปรายชั่วคราวตอนนี้ ผมขอถามมติที่ประชุมว่า จะตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นศึกษาพิจารณาเรื่องนี้ก่อนรับหลักการหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นควรตั้งคณะกรรมการพิจารณาเรื่องนี้ก่อนรับหลักการไปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๔๑ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอขอบคุณ ท่านผู้ใดเห็นควรดำเนิน - พิจารณารับหลักการ ไปเลย ไปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๒ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ขอขอบคุณ ท่านเลขาธิการขอคะแนนด้วย เห็นควรตั้งกรรมการวิสามัญพิจารณาก่อนรับหลักการ ๑๔๑ ท่าน คำเป็นกาพิจารณา รับหลักการต่อไปเลยมี ๑๒ ท่าน ก็เป็นอันว่าเราจะตั้งกรรมการก่อนรับหลักการนะครับ ฝ่ายคณะรัฐมนตรีท่านหวังสิทธิ์ของท่านในการที่จะตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นพิจารณานั้น ความข้อนี้บังคับ ข้อ ๑๒ วรรคสอง การเลือกตั้งคณะกรรมการวิสามัญให้ตั้งจากบุคคลที่คณะรัฐมนตรีเสนอชื่อ มีจำนวนไม่เกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดนะครับ ที่นี้ก็ต้องทำอย่างนั้นนะครับ แต่ว่าก่อนที่จะทำอย่างนี้เราถามจำนวนกรรมการก่อนคงได้นะครับ จำนวนคณะกรรมการนี้จะมีเท่าไร

นายसानนท์ สายสว่าง : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเสนอ ๑๑ ท่านครับ ผู้ใดเห็นด้วยไปรดยกมือขึ้นรับรอง

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ครับ มีผู้รับรองนะครับ มีท่านที่คิดเป็น
อย่างอื่นไหมครับที่ไม่ใช่ ๑๑ ท่าน มีไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ ที่นี้ก็เพื่อให้ถูกต้องตามข้อบังคับ
๑๑ ท่าน ค.ร.ม. จะเอาเท่าไร เชิญเสนอได้

นางสุพัตรา มาศดิตถ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ คือโดยข้อบังคับวุฒิสภารัฐบาลจะต้องตั้งคณะ แต่ที่รัฐบาลขอเสนอสิทธิ์
ค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : รัฐบาลเสนอแล้วที่สำนง. รัฐบาล
เสนอแล้ว ที่สำนง.จะเสนออะไรใหม่ เชิญ

พลโท วัฒนชัย วุฒิสิริ : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พลโท วัฒนชัย วุฒิสิริ
กระผมขอเสนอกรรมการซึ่งเป็นสมาชิก ๖ ท่าน ดังมีรายชื่อต่อไปนี้ คือ ๑. นายไอลง
โกสิน ๒. นายसानนท์ สายสว่าง ๓. พลโท วิชิต บุญยะวัฒน์ ๔. พลอากาศเอก
เป็รื่องวิทย์ หงสนันท์ ๕. นายอมร จันทรสุมพันธ์ และ ๖. ร้อยตำรวจโท ทาญ มนุชธรรม
ขอผู้รับรองด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ก็ ค.ร.ม. ท่านเสนอสิทธิ์แล้ว คุณเสนอ
ให้ครบเลยก็แล้วกัน เชิญยกที่สำนง.ก็ได้

นายसानนท์ สายสว่าง : ท่านประธานที่เคารพ ผมกราบเรียนเสนอ-
กรรมการวิสามัญที่ยังขาดอยู่ ๕ ท่านคือ ๗. พลเรือเอก ชาคี ทิษฐุบรรจง ๘. พลตำรวจเอก
เสนห์ สิทธิพันธ์ ๙. พลเอก วาฬ กฤษณานุสรณ์ ๑๐. นายพิศาล มูลศาสตร์สาทร ๑๑.
นายสวัสดิ์ โชติพานิช ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

LIRT

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : มีผู้รับรองครบถ้วน ครบ ๑๑ ท่านแล้ว
คงไม่มีท่านใดเสนอท่านอื่นเพิ่มนะครับ) ก็เป็นอันว่าท่านที่ได้ถูกเสนอชื่อ ๑๑ ท่านเป็นกรรมาธิการ
เชิญเลขาธิการครับ

นายประเสริฐ ดวงวิชัย (เลขาธิการรัฐสภา) : รายชื่อกรรมาธิการวิสามัญ
พิจารณา ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการถ่ายโอนการประชุมรัฐสภา ทางวิทยุกระจายเสียง และ
วิทยุโทรทัศน์ พ.ศ. ๑๑ ท่านคือ ๑. นายไอลส ไทสิน ๒. นายชานนท์ สายสว่าง
๓. พลโท วิฑิต บุญะวัฒน์ ๔. พลอากาศเอก เป็ร็องวิทย์ หงส์บัณฑิต ๕. นายอมร
จันทร์สมบูรณ์ ๖. ร้อยตำรวจโท ชาญ บุญธรรม ๗. พล.เรือเอก ชาคี ศิริบูรประจ ๘.
พลตำรวจเอก เสน่ห์ สิทธิพันธ์ ๙. พลเอก วาท ฤกษ์วานิชธรรม ๑๐. นายพิศาล
มุลศาสตร์สาทร ๑๑. นายสวัสดิ์ โชติพานิช

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา : ครับ ครบ ๑๑ ท่านนะครับ เป็น
อันว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ก็เป็นอันว่าเสร็จไปนะครับ ทลไปวาระที่ ๑

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องอื่น ๆ ไม่มีนะครับ วันเ็นระเบียนวาระก็หมดแล้ว
ขอขอบคุณท่านสมาชิกทุกท่าน ผมขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๐.๕๓ นาฬิกา

ผู้จัดรายงานการประชุม

สมบัติ จันทร์ไพจิตร
 กัญญา พิมพ์เสน
 อุทุมพร แก้วสถิตย์
 เปรมจิต บุญหล่อ
 นัยนา เปรมประพันธ์
 กรุณา พิมพ์สุวรรณ
 บุญพา เวฬุสภาราญ
 ชลชลักษณ์ ธรรมผล
 บังอร แก่นกุล
 นนทลี พจนบัญญัติ
 อัมพา กันทีโกวิทย์
 ทิพวรรณ ลายสิทธิ์
 สุกคะนึ่ง ทิษยารัตน์
 สันทนา ทรัพย์พูนผล
 พัชรีย์ ไชคำพา
 สรัญญา จันทร์เรียม
 วัลณี ยุคมักคี่

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุมและพิจารณาเปิดเผยแพร่รายงานการประชุมลับ

พลเอก วาที กุญชรานกุลสรณ์
 พลเรือเอก จินดา ไชยอุดม
 นางสาวบังอร อิมโสภา
 พลตรี กระจวี สุธันน์ ณ อยุธยา
 พลเอก เกษม สงวนชาติศิริไกร
 พลเอก จรัส วงศ์สายัณห์
 พลเรือโท คำรงค์ เศษะนันท์
 พลอากาศโท ประดิม พลชาติ
 นายประสิทธิ์ เตตระนุก
 นายวิจารณ์ กุญชรกุล
 พลเรือโท วินัย ไชยเพิ่ม
 พลโท สาคร สุวรรณภา
 พลเรือเอก สุทิน จันทร์ภักดิ์

ตรวจแล้ว วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่ ๑/๒๕๖๑/สมัยสามัญ

วันที่ ๖ มกราคม ๒๕๖๑

นายคุณุช มงคลนาวัน

ประธานวุฒิสภา

LIART